

ضمیمه نشریه داخلی شرکت فولاد مبارکه

شنبه ۲۰ خردادماه ۱۴۰۲ ◆ ۲۱ ذی القعدة ۱۴۴۴ ◆ ۱۰ ژوئن ۲۰۲۳

باخذ موافقت تاسیس بزرگترین صندوق سرمایه گذاری خطر پذیر کشور توسط فولاد مبارکه محقق شد:

امیدآفرینی فولاد مبارکه برای شبکه گسترده فعالان نوآوری و فناوری کشور

شرکت فولاد مبارکه سال ۱۴۰۱ را در شرایطی پشت سر گذاشت که در گام اول خدمت خود در عرصه دانش بنیان‌ها، شاهد تغییر رویکرد شرکت و ابلاغ ماموریت جدید به شرکت پشتیبانی و توسعه فناوری و نوآوری فولاد مبارکه برای سرمایه‌گذاری در شرکت‌های دانش بنیان بود. فولاد مبارکه با ثبت سفارش خرید ۵ هزار میلیارد تومانی از این شرکت‌ها، به عنوان **بزرگ‌ترین حامی** آن‌ها در کشور معرفی و گام بلندی را در راستای تحقق شعار سال برداشت، که این حرکت بخشی از برکات گام اول خدمت به شمار می‌رود. فولاد مبارکه اما در ادامه نهضتی که خود **طلایه دار** آن بود، **گام دوم خدمت** در عرصه نوآوری و دانش بنیان‌ها را با اخذ موافقت تاسیس بزرگ‌ترین صندوق سرمایه‌گذاری خطر پذیر دنبال کرد و با اجرایی شدن این گام، در جایگاه شرکتی پیشرو و الگویی **امیدآفرین و الهام‌بخش** برای جوانان کارآفرین ایران و نمونه‌ای بی‌بدیل در اقتصاد دانش بنیان در کشور به ایفای نقش خواهد پرداخت.

گفت‌وگو

دکتر محمد یاسر طیب نیا، مدیرعامل فولاد مبارکه مطرح کرد:

عزم جدی فولاد مبارکه در شکوفاسازی اقتصاد دانش بنیان کشور

در راستای همین هدف، شرکت فولاد مبارکه با ابزارهای متنوع حمایتی و هم‌چنین استفاده از مدل‌های جدید سرمایه‌گذاری خطرپذیر اقدام به سرمایه‌گذاری در شرکت‌های دانش بنیان می‌کند. اقدامات این شرکت در توسعه اقتصاد دانش بنیان که اقتصادی مبتنی بر دانش و سرمایه فکری است، می‌تواند بسیار مؤثر باشد. فولاد مبارکه، در راستای این امر می‌تواند در دو بعد اصلی ایفای نقش کند. بعد اول؛ ایجاد ارزش پایدار از طریق سرمایه‌گذاری در اکوسیستم فناوری و نوآوری و بعد دوم در راستای دانش بنیان شدن صنایع بزرگ و بالطبع ایجاد ارزش افزوده بیشتر.

♦♦ تاسیس CVC برای شرکت‌های بزرگ (فولاد مبارکه) و شرکت‌های کوچک چه مزیت‌هایی خواهد داشت؟

تأسیس CVC هایک ابزار بسیار مؤثر و کارآمد برای ورود نوآوری و فناوری به صنایع بزرگ مانند فولاد مبارکه است که امکان استفاده از دانش فنی شرکت‌های کوچک‌تر را برای شرکت‌های بزرگ فراهم می‌کند. در عمل CVC حلقه واسطی بین شرکت‌های بزرگ مانند فولاد مبارکه و شرکت‌های کوچک است. شرکت فولاد مبارکه با تأسیس CVC قصد دارد ضمن بهره‌مندی از توان و تجربه شرکت‌های کوچک، در فرآیند خلق ارزش مشترک با این شرکت‌ها سهیم شود. این معامله برای هر دو طرف یک معامله سودآور خواهد بود. چراکه شرکت‌های سرمایه‌پذیر از منابع مالی و شبکه ارتباطی فولاد مبارکه استفاده خواهند کرد و می‌توانند فرآیند رشد و توسعه خود را در زمان بسیار کمتری طی کنند. از طرف دیگر، فولاد مبارکه نیز از توانمندی متخصصان داخلی و شرکت‌های متخصص در راستای خلق ارزش پایدار استفاده می‌کند.

شرکتی (CVC) و صندوق‌های سرمایه‌گذاری خصوصی (PE) هستند. صندوق‌های CVC امکان سرمایه‌گذاری در مراحل ابتدایی و میانی کسب و کارها را فراهم می‌کند و صندوق‌های PE نیز یک ابزار کارآمد برای سرمایه‌گذاری در مراحل رشد و بلوغ کسب و کارها است، که امکان عرضه عمومی اولیه (IPO) کسب و کارها را در بورس فراهم می‌کند. شرکت فولاد مبارکه با هدف ایجاد انگیزه و در طی حرکتی قابل توجه، بر اساس توافق انجام شده با صندوق نوآوری و شکوفایی، اقدام به تأسیس CVC و PE کرده است که این حرکت می‌تواند نقطه عطفی در تاریخ سرمایه‌گذاری خطرپذیر و سرمایه‌گذاری خصوصی در ایران باشد.

این حرکت فولاد مبارکه در راستای رفع نیازهای فناورانه و نوآورانه در افق‌های آینده و هم‌چنین در راستای ایجاد یک تحول جدی در اکوسیستم فناوری و نوآوری کشور است. ما بر این باور هستیم که آینده کشور ایران، آینده‌ای مبتنی بر نوآوری است و هر صنعت و بنگاهی که از نوآوری به خوبی استفاده کند، می‌تواند مزیت‌های رقابتی اش را حفظ و توسعه دهد.

♦♦ رویکرد فولاد مبارکه در تعامل با شرکت‌های دانش بنیان چیست؟

رویکرد فولاد مبارکه در تعامل با شرکت‌های دانش بنیان و فناوری رویکرد حمایتی و هم‌چنین استفاده از ظرفیت بالای شرکت‌های دانش بنیان و فناوری برای رفع نیازهای صنعت فولاد است. یکی دیگر از رویکردهای فولاد مبارکه در تعامل با شرکت‌های دانش بنیان و فناوری، ورود فولاد مبارکه به کسب و کارهای جدید در راستای دانش بنیان شدن صنایع بزرگ است.

مدیرعامل شرکت فولاد مبارکه معتقد است که

این شرکت به جرئت بزرگ‌ترین حامی شرکت‌های دانش بنیان کشور است و از همان سال گذشته که به نام «تولید؛ دانش بنیان و اشتغال آفرین» نام نهاده شد، رویکرد شرکت دست‌یابی به دانش فنی و توان تولید و ایجاد ارزش افزوده گردید که با تکاپو دانش و تخصصی نهادینه شده در شرکت و فراهم کردن زمینه‌های حضور شرکت‌های دانش بنیان در چرخه تولید، سرمایه‌گذاری‌های هدف‌مند و ریسک‌پذیری در شرکت‌های دانش بنیان صورت گرفت و بسیاری از این شرکت‌ها به عرصه صنعت فولاد کشور ورود کرده و زمینه رشد و استفاده از ظرفیت‌های آن‌ها و ترسیم افق روشن برای صنعت فولاد کشور فراهم شد. دکتر طیب نیا به سوالات مادر این زمینه پاسخ گفت.

♦♦ فولاد مبارکه، توافقی برای تأسیس صندوق پژوهش و فناوری سرمایه‌گذاری خطرپذیر شرکتی (CVC) و هم‌چنین تأسیس صندوق سرمایه‌گذاری خصوصی (PE) با صندوق نوآوری داشته است. تأثیر این حرکت بر اکوسیستم نوآوری کشور چه خواهد بود؟

در دو سال گذشته، گروه فولاد مبارکه عزم جدی خود را در جهت شکوفاسازی هر چه بیشتر اقتصاد دانش بنیان کشور نشان داده است. یکی از مراحل جدی و تأثیرگذار در این زمینه ایجاد نهاد‌های سرمایه‌گذاری و تزریق سرمایه در این زیست بوم است. سرمایه‌گذاری در اکوسیستم فناوری و نوآوری در حال حاضر با ابزارهای جدید و متنوعی در حال انجام است که از مهم‌ترین این ابزارها، صندوق‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر

تأسیس صندوق مشترک سرمایه‌گذاری خطرپذیر میان صندوق نوآوری و فولاد مبارکه

اظهار کرد: فولاد مبارکه امروز با ۶۰۰ شرکت دانش بنیان در حال همکاری است که این همکاری در سال گذشته، منجر به صرفه جویی ۱۸۰ میلیون دلاری در سطح شرکت گردیده است.

خبر داد و عنوان کرد: صندوق نوآوری برای توسعه اقتصاد دانش بنیان با شرکت‌های بزرگ وارد همکاری شده است. محمد یاسر طیب نیا، مدیرعامل فولاد مبارکه اصفهان نیز در این دیدار

در نشست مدیرعامل فولاد مبارکه با رئیس صندوق نوآوری و شکوفایی ریاست جمهوری، تأسیس اولین صندوق مشترک سرمایه‌گذاری خطرپذیر میان

صندوق نوآوری و فولاد مبارکه کلید خورد.

به گزارش شرکت پشتیبانی و توسعه فناوری و نوآوری فولاد مبارکه (MSTID)، رئیس صندوق نوآوری و شکوفایی ریاست جمهوری در این دیدار که روز -دوشنبه اول خرداد ماه ۱۴۰۲- برگزار شد؛ با اشاره به نقش صنایع بزرگ در حمایت از شرکت‌های دانش بنیان گفت: شرکت‌های بزرگ در راستای افزایش سطح تولید داخلی با اتخاذ رویکردهای نوین می‌توانند نقش مؤثری در جریان توسعه بازار محصولات دانش بنیان ایفا کنند که تحقق این مهم، قطعاً برای این شرکت‌ها نیز مفید و مؤثر خواهد بود.

محمدصادق خیاطیان افزود: در شبکه بانکی، شرکت‌های دانش بنیان خوش حساب‌ترین مشتریان بانکی هستند در حالی که رقم دیرکرد در بازپرداخت تسهیلات در میان این شرکت‌ها تقریباً نزدیک به صفر است. وی از راه‌اندازی صندوق مشترک سرمایه‌گذاری خطرپذیر شرکتی (CVC)

خبر

رئیس و عضو هیئت عامل صندوق نوآوری و شکوفایی ریاست جمهوری خبرداد:

آغاز همکاری ویژه فولاد مبارکه با شرکت های دانش بنیان، فناور و استارت آپ ها

این طرح ها بهره بگیرد، آن ها را به شبکه نوآوری خود بیفزاید و از منافعی راهبردی و مالی این اتفاق منتفع شود. واحد CVC به یک شرکت بزرگ کم و بیش اطمینان می دهد که مناسب ترین فناوری ها، طرح ها و تیم های فناور و نوآور را به موقع شکار می کند و آن ها را در مدار نوآوری شرکت بزرگ قرار می دهد و شبکه نوآوری شرکت بزرگ را غنی و غنی تر می کند.

◆ شنبه شده فولاد مبارکه توافق برای تاسیس CVC و PE با صندوق نوآوری داشته است. تأثیر این حرکت و انگیزه در اکوسیستم نوآوری کشور چه خواهد بود؟

نفس این خبر که به معنای تجهیز و تزریق منابع جدید به زیست بوم فناوری و نوآوری کشور است، برای پژوهشگران و فناوران، دانشجویان، فارغ التحصیلان، اعضای هیئت علمی و برای همه کسانی که در سمت عرضه فناوری ایستاده اند، خبر مسرت بخش و امید آفرینی است. منابع مالی شاه کلیدی توسعه فناوری و نوآوری و حلال همه مشکلات نیست، اما بدون منابع مالی هم نمی شود کاری از پیش برد. اما این خبر یک معنای دیگر هم دارد و آن این است که فولاد مبارکه قصد دارد بیش از پیش باب همکاری با شرکت های دانش بنیان، فناور و استارت آپ ها را بگشاید. تفسیر این خبر در سمت عرضه این است که امکان اضافه شدن و پذیرفته شدن در شبکه نوآوری فولاد مبارکه فراهم تر از قبل است. همچنین این است که ما می توانیم به دارایی های راهبردی فولاد مبارکه دست پیدا کنیم؛ از شبکه فروش فولاد مبارکه، برند آن، تجهیزات و خطوط تولید آن، نیروی انسانی باتجربه آن و کانال های توزیع آن استفاده کنیم. سرمایه گذاری جسورانه در قالب CVC که فقط پول نیست. همه این ها را در برمی گیرد و اهمیت آن ها ایداً از پول کمتر نیست.

◆ رویکرد صندوق نوآوری در تعامل با شرکت های بزرگی مانند فولاد مبارکه بر چه مبنایی است؟

صندوق نوآوری و شکوفایی مأموریت خود را تکمیل نظام تأمین مالی فناوری می داند. در واقع صندوق نوآوری، گرچه خود به عنوان یک نهاد مستقل باید به طور مستقیم به تأمین مالی شرکت های دانش بنیان بپردازد، اما از آن مهم تر، باید تضمین کند که منابع لازم برای توسعه فناوری و نوآوری در قالب ابزارهای مختلف، در مراحل مختلف چرخه عمر شرکت ها، در حوزه های گوناگون صنعت و فناوری وجود داشته باشد. این بدان معناست که صندوق نوآوری و شکوفایی فقط به دنبال تقویت منابع خود نیست و نباید باشد، بلکه تلاش می کند منابع دیگری به جز منابع خود را به سمت زیست بوم فناوری و نوآوری کشور روانه کند. پس صندوق از ایجاد CVC یا PE توسط شرکت های بزرگ و صنعتی استقبال می کند؛ بنابراین صندوق می کوشد با شناساندن توانمندی های شرکت های دانش بنیان و فرصت های سرمایه گذاری در حوزه فناوری و نوآوری به شرکت های بزرگ، آن ها را به سرمایه گذاری در این شرکت ها و به طور کلی در این حوزه ترغیب کند. منابع صندوق به عنوان یک نهاد عمومی باید جایی به کار گرفته شود که منابع دیگری وجود ندارد.

خوشبختانه قانون جهش تولید دانش بنیان که سال گذشته از سوی مجلس شورای اسلامی به دولت ابلاغ شد، با سازوکارهایی مانند اعتبار مالیاتی، انگیزه شرکت های بزرگ صنعتی مابرای سرمایه گذاری در حوزه فناوری و نوآوری را مضاعف کرده است.

صندوق همچنین تلاش می کند با برگزاری رویداد های تبادل فناوری، ظرفیت های زیست بوم فناوری و نوآوری کشور را به شرکت های بزرگ صنعتی بشناساند و به شبکه سازی بین آن ها کمک کند. یکی دیگر از خدمات صندوق به شرکت های بزرگ و به ویژه واحدهای CVC آن ها، برگزاری رویداد های جذب سرمایه است که طرح های سرمایه پذیر جذاب را شناسایی، ارزیابی و به آن ها معرفی می کند.

تحقیق و توسعه بپردازد. هر قدر این شرکت ها منابع بیشتری به تحقیق و توسعه اختصاص دهند و تحقیق و توسعه بیشتری انجام دهند، سهم محصولات و خدمات دانش بنیان در درآمد آن ها افزایش پیدا می کند و تولید آن ها دانش بنیان تر می شود. البته باید توجه کنیم که فناوری بر دو قسم است: فناوری محصول که در محصول شرکت تبلور پیدا می کند و فناوری فرایند که خود را در ارتقای فرایندهای تولید نشان می دهد. اما هر چه باشد، وقتی فعالیت های تحقیق و توسعه در شرکت تقویت شود، ارزش افزوده بیشتری نصیب شرکت می شود.

نقش دوم این شرکت ها در تولید دانش بنیان، وقتی بر رنگ می شود که یک زنجیره تأمین دانش بنیان یا بهتر بگوییم، شبکه نوآوری حول خود شکل می دهند؛ برای مثال، در حال حاضر ده ها و بلکه صدها شرکت در شبکه نوآوری شرکت بزرگی مانند فولاد مبارکه قرار دارند. فولاد مبارکه به این شبکه بزرگ جهت و انسجام می دهد و آن را به لحاظ توان توسعه فناوری، ارتقای دهد. در اینجا، شرکت بزرگ صنعتی مانند یک لوکوموتیو به پیشران فعالیت های دانش بنیان در زنجیره تأمین یا شبکه نوآوری خود تبدیل می شود.

بنگاه های بزرگ، با اتخاذ اهداف بلند پروازانه، توسعه فناوری را به زنجیره تأمین یا شبکه نوآوری خود تحمیل می کنند. در واقع آن ها را ناگزیر می کنند که به لحاظ فناوری قد کشند و به فناوری های پیشرفته تری دست یابند. در اینجا شرکت های بزرگ صنعتی حکم بازار را برای شرکت های دانش بنیان کوچک تر ایفا می کنند. این رابطه، یک رابطه «برد-برد» است. هم شرکت بزرگ صنعتی از فناوری ها و نوآوری های شرکت های کوچک نفع می برد و هم کوچک ترها از این طریق به بازار و منفعت اقتصادی می رسند.

این شرکت های بزرگ صنعتی نقش سومی هم می توانند در توسعه فعالیت های دانش بنیان در کشور ایفا کنند، و آن وقتی است که این شرکت ها که منابع مالی قابل توجهی در اختیار دارند، بخشی از این منابع را در شرکت های دانش بنیان کوچک سرمایه گذاری می کنند. اینجاست که شرکت دانش بنیان کوچک در زنجیره تأمین یا شبکه نوآوری شرکت بزرگ قرار نمی گیرد و بده بستان فناورانه بین آن ها شکل نمی گیرد، بلکه هدف شرکت بزرگ از این سرمایه گذاری بیشتر رنگ و بوی اقتصادی دارد. امروز مادر کشورمان شرکت های بزرگ متعددی در صنایع و بخش های مختلف می بینیم که به قصد انتفاع مالی، در شرکت های دانش بنیان و استارت آپ ها سرمایه گذاری می کنند و نه تنها خودشان منتفع می شوند، بلکه به توسعه فعالیت های دانش بنیان در کشور هم کمک می کنند.

◆ امکاناتی که تاسیس CVC برای شرکت های بزرگ (فولاد مبارکه) و شرکت های کوچک (سرمایه پذیران) فراهم خواهد کرد چیست؟

همان طور که اشاره شد، شرکت های بزرگ با دو هدف می توانند در شرکت های دانش بنیان کوچک تر سرمایه گذاری کنند: اهداف راهبردی که مستلزم بده بستان فناورانه و نوعی همکاری بین بزرگ و کوچک است و اهداف مالی که بیشتر (یا حتی صرفاً) جنبه مالی دارد و چه بسا هیچ همکاری فناورانه ای بین دو طرف رخ ندهد.

معمولاً شرکت های بزرگ وقتی به سراغ تاسیس CVC می روند که بیشتر به دنبال اهداف راهبردی و کمتر به دنبال اهداف مالی هستند. واحد سرمایه گذاری جسورانه شرکتهای همان CVC، یک شرکت بزرگ را قادر می سازد تا پیشرفت های فناوری و آخرین نوآوری ها به موقع مطلع شود، واحدها یا طرح های سرمایه پذیر را با مجموعه ای از معیارهای فنی، اقتصادی و مالی ارزیابی کند، مناسب ترین ها را انتخاب کند، با آن ها مذاکره کند و به توافق برسد. در قالب سرمایه گذاری به آن ها منابع مالی تزریق کند، از سایر دارایی های راهبردی خود به جز منابع مالی مانند شبکه، کانال های توزیع، برند، تجارب فنی و... در توسعه و تجاری سازی

محمد صادق خیاطیان یزدی
رئیس و عضو هیئت عامل صندوق نوآوری و شکوفایی ریاست جمهوری

رئیس و عضو هیئت عامل صندوق نوآوری و شکوفایی ریاست جمهوری معتقد است که مفهوم دانش بنیان در زمانی محقق می شود که شرکت ها

عمق فناوری بیشتری پیدا کنند و این عمق در نهایت به تولید علاوه بر دست یابی به دانش فنی، به ارزش افزوده تبدیل شود. وی معتقد است فولاد مبارکه در شبکه نوآوری کشور نقش موثر و سازنده ای انجام می دهد. گفت و گوی زیر به بررسی دیدگاه ایشان در حوزه شرکت های دانش بنیان، ضرورت ها و نیازها و توانمندی شرکت فولاد مبارکه در بهره مندی از این ظرفیت عظیم می پردازد.

◆ نقش شرکت های بزرگ در دانش بنیان شدن تولید کشور چیست؟

شاید بهتر باشد ابتدا دانش بنیان شدن تولید در کشور را معنا کنیم. دانش بنیان شدن تولید به این معناست که تولید اتکالی بیشتری به فناوری پیشرفته پیدا کند. ما می دانیم که استفاده از فناوری پیشرفته، به خلق ارزش افزوده بیشتر منجر می شود و برعکس، عدم استفاده از فناوری روز باعث می شود محصول رقابت پذیر نباشد؛ اما این کافی نیست. در تولید دانش بنیان، منشأ دانش و فناوری پیشرفته هم مهم است.

تولید دانش بنیان یعنی تولید به کمک فناوری پیشرفته؛ اما نه فناوری پیشرفته مبتنی بر واردات ماشین آلات، بلکه فناوری پیشرفته مبتنی بر فناوری به دست آمده در شرکت ها. یک شرکت صنعتی می تواند با اتکا به ماشین آلات وارداتی روز، از فناوری پیشرفته برای تولید بهره مند شود و طبیعتاً ارزش افزوده بیشتری خلق کند؛ اما وقتی از مفهوم «دانش بنیان» سخن می آید، مراد ما این است که شرکت باید عمق فناوری بیشتری پیدا کرده و از سطح اپراتوری ماشین آلات فراتر رفته باشد.

توانایی کار کردن با ماشین آلات پیشرفته را نباید دست کم گرفت؛ اما ارزش افزوده بیشتر نصیب بنگاه هایی می شود که عمق فناوری بیشتری دارند؛ مثلاً می توانند ماشین آلات را تعمیر و نگهداری کنند، یا فراتر از آن، تغییرات جزئی در ماشین آلات یا فرایند تولید بدهند. بیشترین ارزش افزوده وقتی اتفاق می افتد که شرکت به توان «طراحی» دست پیدا کند. یعنی بتواند فرایندها، خطوط تولید، و تجهیزات و ماشین آلات تولید را طراحی کند و به عبارتی، به دانش فنی تولید دست پیدا کند.

اجازه دهید مثالی بزنیم. صنعت مسافری هوایی ما، کار خود را با خرید هواپیماهای مسافری از خارج کشور آغاز کرد. حمل و نقل مسافر با این هواپیماها به دانش بالایی نیاز داشت که ایرلاین ها آن را به دست آوردند؛ اما عود و سبب خیر شد و با وضع تحریم ها، صنعت هوایی ما به تدریج به سطوح عمیق تری از دانش دست یافت. ما ابتدا توانستیم تعمیر و نگهداری هواپیماها را انجام دهیم و سال ها است که به دانش تعمیرات اساسی یا اورهال موتور هم دست یافته ایم. البته از این سطح عمیق تر هم وجود دارد که همان دانش طراحی یک هواپیما و اجزای آن است. در این زنجیره، بیشترین ارزش افزوده نصیب کسانی می شود که عمق فناوری بیشتری دارند.

حال با این مقدمه می توانیم به سؤال مطرح شده بهتر پاسخ بدهیم. شرکت های بزرگ صنعتی از سه طریق می توانند در دانش بنیان شدن تولید در کشور نقش داشته باشند. نقش اول آن ها، ناظر به توسعه فعالیت های دانش بنیان و به ویژه تحقیق و توسعه (R&D) در خود این شرکت ها به عنوان یک کسب و کار است؛ برای مثال فولاد مبارکه به عنوان یک شرکت بزرگ، رأساً می تواند با هدف توسعه فناوری های مورد نیاز، به

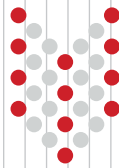
گفت‌وگو

عضو هیئت عامل و معاون سرمایه گذاری صندوق نوآوری و شکوفایی ریاست جمهوری تاکید کرد:

ضرورت استفاده از تجربه فولاد مبارکه در ایجاد ارزش و تکمیل زنجیره تامین در اکوسیستم نوآوری کشور

سعید شوالپور
عضو هیئت عامل و معاون سرمایه گذاری صندوق نوآوری و شکوفایی ریاست جمهوری

برای فعالان بازار سرمایه ورود فولاد مبارکه نوعی امید به آینده ایجاد می‌کند تا دیگران هم به بازار سرمایه پیوندند. بدین ترتیب آرام آرام بازار سرمایه و هدف گسترش می‌یابد و منابع سرمایه کشور به فعالیت‌های مولد دانش بنیان هدایت می‌شود

یعنی صرف هزینه نخواهد بود. این یعنی بایک تیردو نشان می‌زنیم؛ هم شرکت های بزرگ تشویق می‌شوند در قالب اعتبارنامه مالیاتی در فضای نوآوری سرمایه‌گذاری کنند و هم مطمئن هستند اگر سرمایه‌ای می‌آورند، یک زنجیره ارزش ایجاد خواهد شد و سرمایه آن‌ها به نحوی باز خواهد گشت. انتظاری که می‌رود این است که CVC ها با مدیریت هوشمندانه، ایجاد کمیته سرمایه‌گذاری و نظارت درست به گونه‌ای عمل کنند که طرح‌های منتخب طرح‌های سودآور و دارای بازده باشد تا یک جریان پایدار در شرکت‌های بزرگ پدید آید و در سال‌های آینده نیز منابع خود را وارد این عرصه کنند تا این مزیت شکل بگیرد.

فولاد مبارکه توافقی برای PE و CVC با صندوق نوآوری داشته است. تأثیر این حرکت و انگیزه در اکوسیستم نوآوری کشور چه خواهد بود؟

این پیشنهاد مطرح شد و ما هم از سمت صندوق نوآوری از آن حمایت کردیم. دلیل آن این است که شرکت فولاد مبارکه جزو شرکت‌های بزرگ و تأثیرگذار کشور است و در زنجیره‌های مختلف حضور جدی و موفق داشته است. ما اگر بخواهیم مدل CVC و PE را به عنوان یک مدل موفق در بین شرکت‌های بزرگ کشور نهادینه کنیم، باید از تجربه شرکت‌های موفق که توانسته‌اند در ایجاد ارزش و تکمیل زنجیره موفق عمل کنند استفاده کنیم. اگر این شرکت‌ها در این عرصه پیش قدم شوند می‌توانند به صورت الگو در آیند و شرکت‌های دیگر نیز به این حرکت بپیوندند. فضای نوآوری و سرمایه‌گذاری خطرپذیر در کشور نیازمند یک جهش جدید است. تاکنون شرکت‌های کوچک در پروژه‌های کوچک مشارکت کرده‌اند و موفقیت‌هایی هم حاصل شده، اما اگر بخواهیم از ظرفیت‌های بیشتر و بزرگ‌تری در اکوسیستم نوآوری کشور استفاده کنیم، قطعاً ورود شرکت‌هایی نظیر فولاد مبارکه در این عرصه مؤثر خواهد بود. برای فعالان بازار سرمایه ورود فولاد مبارکه نوعی امید به آینده ایجاد می‌کند تا دیگران هم به بازار سرمایه بپیوندند. بدین ترتیب آرام آرام بازار سرمایه و هدف گسترش می‌یابد و منابع سرمایه کشور به فعالیت‌های مولد دانش بنیان هدایت می‌شود. این حرکت برای صندوق‌های پژوهش و نوآوری در فضاهای بزرگ‌تر هم مفید است و به همین دلیل ما از ورود فولاد مبارکه به این عرصه استقبال می‌کنیم.

رویکرد صندوق نوآوری در تعامل با شرکت‌های بزرگی مانند فولاد مبارکه بر چه مبانی است؟

ما این روزها در حال تغییر و بازنگری در ضوابط هستیم. قصد داریم سرمایه‌گذاری‌های مشتری با CVC ها رقم بزنیم؛ یعنی هم مدل سرمایه‌گذاری داشته باشیم و هم سرمایه‌گذاری کنیم؛ بنابراین به یک مدل مشارکت نیاز داریم که در حال مطالعه و کار بر روی آن هستیم. رویکرد دیگر ما در زمینه PE و CVC این است که نوعی «به هم‌رسانی» میان شرکت‌های دانش بنیان ایجاد کنیم تا از ظرفیت‌های آنان بیشتر و بهتر بهره‌مند شویم.

عضو هیات عامل و معاون سرمایه گذاری صندوق نوآوری و شکوفایی ریاست جمهوری معتقد است

شرکت فولاد مبارکه به عنوان یک شرکت بزرگ تأثیرگذار در کشور باید در زمینه سرمایه‌گذاری در شرکت‌های دانش بنیان و شرکت‌های کوچک زنجیره تامین پیش قدم باشد و جهش لازم را در فضای نوآوری و سرمایه‌گذاری خطرپذیر در کشور فراهم کند و در این زمینه موفقیت‌هایی نیز داشته است. وی به سوالات ما چنین پاسخ داد.

نقش شرکت‌های بزرگ در دانش بنیان شدن تولید کشور چیست؟

ما از چند جهت برای پیشرفت و بلوغ شرکت‌های دانش بنیان به شرکت‌های بزرگ نیازمندیم. یک منظر این است که عمده بازار شرکت‌های دانش بنیان را شرکت‌های بزرگ تشکیل می‌دهند و در واقع بخش زیادی از محصولات و خدمات شرکت‌های دانش بنیان مورد پذیرش شرکت‌های بزرگ قرار می‌گیرد. در نتیجه اگر بین این دو دسته از شرکت‌ها ارتباط برقرار کنیم، بخش عمده‌ای از مشکلات شرکت‌های دانش بنیان با قرارداد‌های تضمین خرید و یا شناخت توانمندی و ظرفیت‌های آن‌ها توسط شرکت‌های بزرگ حل می‌شود. همچنین منابعی که برای سرمایه در گردش مورد نیاز آن‌هاست و گلوگاهی که با آن مواجه‌اند با تلاش شرکت‌های بزرگ صنعتی حل خواهد شد.

امکاناتی که تأسیس CVC برای شرکت‌های بزرگ (فولاد مبارکه) و شرکت‌های کوچک (سرمایه‌پذیران) فراهم خواهد آورد چیست؟

از چند جهت مزیت دارد و تأثیرگذار است؛ مثلاً در پروژه‌های با شرکتی سرمایه‌گذاری صورت می‌گیرد، اما حلقه‌های دیگر زنجیره مفقود هستند و این اتفاق در زمان افزایش مقیاس یا هنگام یافتن بازار برای محصولات جدید، آن‌ها را دچار مشکل و چالش کند. CVC یعنی شرکت‌های بزرگ در یک شرکت دانش بنیان یا استارت‌آپ برای توسعه یک محصول در آینده و یافتن بازار آن سرمایه‌گذاری کنند. این امر فضای مطمئن‌تری برای دو طرف ایجاد می‌کند. در واقع انتظار ما این است که شرکت‌های بزرگ زنجیره که حلقه‌های مهم زنجیره را در اختیار دارند شرکت‌های کوچک را به این زنجیره متصل کنند که این امر قطعاً سرمایه‌گذاری را کاراتر و هدفمندتر می‌کند.

احتمال تحقق اعتبار مالیاتی برای تأمین سرمایه‌گذاری به چه میزان است؟

بجای که پیش از این مطرح بوده این است که شرکت‌های بزرگ باید بخشی از درآمد و سود خود را در زمینه R&D هزینه کنند. قبل از اینکه قانون جهش دانش بنیان ابلاغ شود، این هزینه‌ها مشمول معافیت‌های مالیاتی نبود و در قانون آمده که با ایجاد یک فرصت، این هزینه‌ها در قالب اعتبار مالیاتی دیده شود. از سوی دیگر، این اعتبار از یک قاعده و نظام سرمایه‌گذاری نشئت می‌گیرد که احتمال بازگشت دوباره آن وجود دارد؛

گفت‌وگو

معاون سیاست‌گذاری معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش بنیان ریاست جمهوری عنوان کرد:

سرمایه‌گذاری فولاد مبارکه در شرکت‌های دانش بنیان شکوفاکننده اکوسیستم نوآوری کشور

♦♦♦ اقتصاد دانش بنیان راه کسب درآمد صنایع بزرگ

وی با اشاره به تعریف اقتصاد دانش بنیان گفت: اقتصاد دانش بنیان یعنی اقتصادی که شرکت‌های بزرگ با سرمایه‌گذاری در حوزه فناوری و نوآوری از آن درآمد کسب می‌کنند.

معاون سیاست‌گذاری معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش بنیان ریاست جمهوری اظهار کرد: اساساً برنامه حمایت از شرکت‌های دانش بنیان نوپا یک برنامه اقتصادی نیست بلکه برنامه‌ای آینده‌نگر با نیت به‌کارگیری جوانان نخبه و ایجاد یک شبکه از ظرفیت‌های فناورانه است.

مهدی الیاسی ادامه داد: وقتی صحبت از اقتصاد دانش بنیان می‌کنیم صحبت از فعالیت‌های نوآورانه در قالب شرکت‌های اصلی اقتصاد است که ریشه این شرکت‌های اصلی می‌تواند شرکت‌های دانش بنیان یا شرکت‌های مرسوم فعال در عرصه اقتصاد باشد.

وی افزود: در حال حاضر در کشور ۹ هزار شرکت دانش بنیان داریم که کمتر از ۱۰ درصد آن‌ها دارای پتانسیل واقعی شرکت‌های بزرگ اقتصادی هستند و بعضی هم به شرکت‌های بزرگ اقتصادی تبدیل شده‌اند در حالی که در حال حاضر در لیست شرکت‌های دانش بنیان حداقل ۱۰۰ شرکت بازیگر جدید اقتصادی هستند و در حوزه صنعتی خودشان پیشرو به حساب می‌آیند.

معاون سیاست‌گذاری معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش بنیان ریاست جمهوری عنوان کرد: وقتی صحبت از اقتصاد دانش بنیان می‌کنیم؛ منظور اقتصاد شرکت‌های بزرگ است که در این میان شرکت‌های بزرگ مثل شرکت‌های صنایع معدنی، صنایع پتروشیمی، صنایع سیمان، صنایع خودروسازی و لوازم خانگی می‌توانند بازیگران بالقوه و مهم اقتصاد دانش بنیان باشند؛ همان‌طور که تعدادی از شرکت‌های دانش بنیان توسعه یافته در این سال‌ها هم تبدیل به بازیگران بزرگ این حوزه شدند.

مهدی الیاسی با اشاره به شاخص میزان سرمایه‌گذاری شرکت‌های بزرگ در تحقیق و توسعه و نوآوری بیان کرد: این شاخص نشانگر این است که آیا بنگاه‌های بزرگ مثل صنایع فولادی و... تا چه میزان بازیگر اقتصاد دانش بنیان هستند و در این بخش فعالیت می‌کنند.

وی در پایان گفت: با این روند خوبی که در کشور شروع شده انتظار داریم در سال‌های آتی، شرکت‌ها و صنایع بزرگ حوزه‌های تحقیق و توسعه محصول خود را در اختیار شرکت‌های دانش بنیان گذاشته و در یک بازی برد برد علاوه بر حمایت از این شرکت‌ها در حوزه نوآوری محصول و زنجیره تأمین خود نیز به نتایج خوبی دست پیدا کنند.

ارزشی صنایع بزرگ کشور وارد مراحل ترقی و پیشرفت می‌شوند.

♦♦♦ مکانیزم‌های ارتباط بنگاه‌های پیشران و شرکت‌های دانش بنیان

معاون سیاست‌گذاری معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش بنیان ریاست جمهوری با اشاره به نحوه ارتباط بنگاه‌های پیشران نوآوری نظیر فولاد مبارکه با شرکت‌های دانش بنیان اظهار کرد: دو مکانیزم برای ارتباط بین شرکت‌های بزرگ به عنوان پیشران نوآوری و شرکت‌های کوچک دانش بنیان وجود دارد که یکی شامل همکاری قراردادی شرکت‌های دانش بنیان و تیم‌های فناور در حوزه‌های توسعه محصول و بهبود فرآیند شرکت‌های بزرگ و دیگری مدل همکاری سهامی است که در این مدل شرکت‌های بزرگ با احتمال بودن آینده اقتصادی مطلوب در زنجیره ارزشی یا زنجیره ارزش‌های مکمل ارائه شده در شرکت‌های دانش بنیان، به صورت سرمایه‌گذاری سهامی در این شرکت‌ها ورود می‌کنند.

مهدی الیاسی بیان کرد: شرکت‌های پیشران نوآوری در مدل رابطه قراردادی، شبکه نوآوری ایجاد می‌کنند و در رابطه سهامی در واقع نقش تسهیل‌گر را ایفا می‌کنند.

وی افزود: مثلاً اگر یک شرکت بزرگ مثل فولاد مبارکه بخواهد با بنگاه‌های دانش بنیان کار کند و خودش مستقیم سهامدار تعدادی از شرکت‌ها شود؛ ممکن است نتواند آن زنجیره و سبد سرمایه‌گذاری را درست توسعه بدهد که در این حالت راه‌حل تشکیل هسته‌های میانی یا صندوق سرمایه‌گذاری خطرپذیر شرکتی (CVC) است. الیاسی گفت: بنگاه‌های CVC در واقع شرکت‌های مدیریت سبد سرمایه‌گذاری بنگاه‌های بزرگ روی دانش بنیان‌ها است که کاملاً در دنیا نیز سابقه دارد.

معاون سیاست‌گذاری معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش بنیان ریاست جمهوری عنوان کرد: شرکت‌های بزرگ جهان در حوزه انرژی است که در همین راستا با تأسیس یک شرکت CVC به عنوان توسعه کسب و کار شرکت‌های شل در حوزه انرژی‌های جدید در این بخش سرمایه‌گذاری می‌کنند.

مهدی الیاسی گفت: این بنگاه CVC در واقع حلقه ارتباطی بین بنگاه‌های بزرگ و حوزه نوآوری است که می‌تواند رابطه شبکه‌ای سبد سرمایه‌گذاری‌های بزرگ را شکل بدهد که مهم‌ترین هدف این سبد سرمایه‌گذاری ایجاد حلقه‌های با ارزش افزوده بالا در صنعت است.

الیاسی بیان کرد: مثلاً در صنایع فولاد، دارو و کسب‌وکارهای مکمل وابستگی‌های در یک سری ورودی‌هایی با ارزش افزوده بالا نظیر کاتالیست، الکتروکود، مواد اولیه و هوشمند سازی داریم که بنگاه‌های CVC روند رفع این دست‌نیازهای جدید را مدیریت می‌کنند.

مهدی الیاسی
معاون سیاست‌گذاری و توسعه معاونت علمی
فناوری و اقتصاد دانش بنیان ریاست جمهوری

معاون سیاست‌گذاری معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش بنیان ریاست جمهوری گفت: با توجه به نقش اساسی شرکت فولاد مبارکه در

اقتصاد کشور، ورود این شرکت در بحث حمایت از شرکت‌های دانش بنیان می‌تواند نقش بسیار مؤثری در شکوفایی اکوسیستم نوآوری کشور داشته باشد.

به گزارش روابط عمومی شرکت فولاد مبارکه، مهدی الیاسی با اشاره به اثرات حمایتی شرکت‌هایی نظیر فولاد مبارکه از فعالیت‌های نوآورانه شرکت‌های دانش بنیان اظهار کرد: نقش پیشران بودن حمایت شرکت‌های بزرگ از شرکت‌های دانش بنیان از دو دیدگاه قابل بررسی است که دیدگاه اول سرمایه‌گذاری و تأمین منابع مالی این شرکت‌ها توسط صنایع بزرگ است که این سرمایه‌گذاری نقش بسیار بااهمیتی در ادامه حیات و شکوفایی شرکت‌های دانش بنیان در اکوسیستم نوآوری کشور دارد.

وی افزود: مسئله مهم‌تر ایجاد بازار عرضه محصولات شرکت‌های دانش بنیان است؛ مثلاً وقتی یک بنگاه بزرگ مثل فولاد مبارکه با تراکنش چند هزار میلیاردی در حوزه‌ای سرمایه‌گذاری می‌کند؛ طبیعتاً علاوه بر تأمین مالی، بازار عرضه محصولات دانش بنیان را هم فراهم کرده و این هم‌افزایی موجب پیوند موفقیت‌های شرکت‌های سرمایه‌پذیر و شرکت‌های سرمایه‌گذار نظیر فولاد مبارکه خواهد شد.

الیاسی عنوان کرد: سرمایه‌گذاری بنگاه‌های اقتصادی بزرگ نظیر شرکت فولاد مبارکه همواره از نوع تأمین مالی عاقلانه و هوشمند است و از همین منظر شرکت‌های سرمایه‌پذیر دانش بنیان تحت حمایت این‌گونه صنایع، علاوه بر تأمین مالی با وارد شدن در زنجیره

گفت‌وگو

مدیرعامل شرکت پشتیبانی و توسعه فناوری و نوآوری فولاد مبارکه مطرح کرد:

فولاد مبارکه حامی رشد شرکت های نوپا در مسیر تکمیل زنجیره تجاری سازی

را آغاز کرده است. مزیت استفاده از این مجموعه این است که فعالیت شرکت هایی مثل شرکت MSTID در قالب یک کالبد پذیرفته شده در کسب و کار کشور ادامه می یابد. به این ترتیب، ریسک عملیات کاهش پیدا می کند. همچنین مزیت هایی برای چنین قالبی در نظر گرفته شده، مانند امکان استفاده از اعتبار مالیاتی یا تسهیلاتی که زیست بوم فناوری و نوآوری کشور ایجاد کرده است.

فولاد مبارکه شرکتی پیشرو در اقتصاد کشور است و در راستای توسعه زیست بوم نوآوری، اقدام به مذاکره با صندوق نوآوری ریاست جمهوری و هم زمان با معاونت علمی ریاست جمهوری نموده و مجوز صندوق نیز صادر شده است.

اقدام دیگری که باید برای کامل کردن زنجیره تجاری سازی و رشد شرکت های نوپا صورت گیرد زنجیره سازی برای وصل شدن شرکت ها به بازار سرمایه است. یکی از ابزارهای مالی برای این اقدام تأسیس صندوق های سرمایه گذاری خصوصی و شرکتی است که اجازه می دهد شرکت های سهامی خاص که هنوز قابلیت ورود به بورس را ندارند بتوانند به وسیله یک نهاد واسط از بازار سرمایه استفاده کنند و مراحل بعدی سرمایه گذاری را انجام دهند. فولاد مبارکه برای تکمیل این زنجیره، هم زمان با تأسیس CVC، مذاکراتی با صندوق نوآوری شکوفایی جهت تأسیس PE انجام داده و توافقات اولیه آن صورت گرفته است. نقش مهم این PE اتصال شرکت هایی است که در مرحله اول از CVC فولاد مبارکه سرمایه جذب کرده اند، اما برای توسعه بازار به سرمایه بیشتری نیاز دارند. این صندوق ها سعی می کنند این سرمایه را تأمین نمایند. در این مرحله ریسک زیادی وجود ندارد و شرکت ها می توانند با خیال راحت تری برای توسعه کسب و کار خود اقدام کنند.

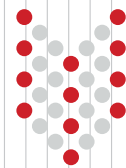
زیست بوم بالغ به نهاد های مختلفی نیاز دارد و در آن بازیگران مختلف، نقش های گوناگونی بر عهده دارند. وقتی می توانیم یک زیست بوم بالغ داشته باشیم و از آن خروجی بگیریم که بازیگران هر کدام از این نقش های تعریف شده بتوانند نقش خود را به درستی ایفا کنند.

ما در زیست بوم فناوری فولاد مبارکه نیازمند فناوری های هسته ای هستیم که بتوانند ایده و طرح های مختلفی ارائه کنند تا بر اساس آن ها و همگام با زیست بومی که خلق شده است، بتوانیم خلق ثروت کنیم. به همین دلیل از یک سو، نیازمند نهاد هایی هستیم که بتوانند سرمایه گذاری کنند و از سوی دیگر، نیازمند زیرساخت های هسته ای که بتوانند از خروجی سرمایه گذاری ها که عموماً محصولات یا خدمات فناوری اند استفاده کنند. در نهایت نیز نیازمند ایجاد یک چرخه هستیم؛ به این معنا که نهاد های واسطه سرمایه گذاری در پروسه باربر کردن شرکت ها سرمایه گذاری کنند و آن ها را به نقطه بلوغ نسبی برسانند تا نهایتاً یک نهاد سرمایه گذاری خطرپذیر از آن ها خارج شود. هر کدام از این بازیگران طبیعتاً باید در قالب نهاد های پذیرفته شده در جامعه و ساختار اقتصاد کشور به ایفای نقش بپردازند؛ مثلاً نهاد هایی مثل شتاب دهنده ها در قالب صندوق سرمایه گذاری خطرپذیر شرکتی (CVC) به عنوان بازوی سرمایه گذاری بنگاه های بزرگ ایفای نقش می کنند.

این همان کاری است که شرکت پشتیبانی و توسعه فناوری و نوآوری فولاد مبارکه در سه سال گذشته انجام داده است و اخیراً ساختار نظام مندی نیز در زیست بوم فناوری و نوآوری کشور ایجاد شده که هیئت محترم وزیران اساسنامه هایی برای آن تدوین کرده و کارگروه صندوق های پژوهش و فناوری نیز اعطای مجوز به این مجموعه ها

یحیی پالیزدار
مدیرعامل شرکت پشتیبانی و توسعه فناوری و نوآوری فولاد مبارکه

فولاد مبارکه شرکتی پیشرو در اقتصاد کشور است و در راستای توسعه زیست بوم نوآوری، اقدام به مذاکره با صندوق نوآوری ریاست جمهوری و هم زمان با معاونت علمی ریاست جمهوری نموده و مجوز صندوق نیز صادر شده است

گزارش

سرمایه‌گذاری خطرپذیر شرکتی در دنیا

از تأسیس اولین شرکت سرمایه‌گذاری خطرپذیر در دنیا به صورت رسمی در سال ۱۹۴۶ میلادی بیشتر از ۷۵ سال گذشته است و به جای مقدمه کلاسیک، اشاره‌ای به تاریخچه سرمایه‌گذاری خطرپذیر و همچنین سرمایه‌گذاری خطرپذیر شرکتی، قابل توجه خواهد بود.

در این میان این نکته لازم به ذکر است که ریشه‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر به حدود نیم قرن پیش از تأسیس اولین شرکت تخصصی در این زمینه توسط جورج دوریوت، پدر سرمایه‌گذاری خطرپذیر، بازمی‌گردد. دهه آخر قرن نوزدهم و دو دهه اول قرن بیستم، زمان تأسیس بسیاری از شرکت‌های صنعتی در آمریکا است. از جمله این شرکت‌ها می‌توان به وستینگ هاوس، کوکاکولا، US Steel، Exxon، Mobil، Chevron، جنرال موتورز، فورد، شورولت، بیوک، کادیلک، جنرال الکتریک، AT&T، ۳M، و بوئینگ اشاره نمود. از سرمایه‌گذاری‌های خطرپذیر موفق در آن زمان می‌توان به سرمایه‌گذاری مورگان بر روی تأسیس شرکت جنرال الکتریک در سال ۱۸۹۲ اشاره نمود. مورگان مجدداً در سال ۱۹۰۱ بر روی طرح نیکولا تسلا برای توسعه مخابرات بیسیم ۱۵۰ هزار دلار، حدود ۵ میلیون دلار به نرخ زمان حاضر، سرمایه‌گذاری نمود؛ طرحی که با توجه به تخلفات نیکولا تسلا از قرارداد و همچنین درخواست مالی بیشتر تسلا برای رسیدن به موفقیت، از سوی مورگان شکست خورده در نظر گرفته شد و متوقف گردید. در همین دوران اولین سرمایه‌گذاری خطرپذیر شرکتی، البته نه به صورت رسمی امروزی، توسط شرکت دوپونت (تأسیس ۱۸۰۲) در روی جنرال موتورز (تأسیس ۱۹۰۸) در سال ۱۹۱۴ و قبل از ورود جنرال موتورز به بازار سهامی عام است. وقتی دو سال بعد جنرال موتورز وارد بازار بورس شد، شرکت ۸۵۰۰۰ کارمند داشت و در حال ساخت مقر اصلی شرکت در دیترویت بود و رشد بازار ۵۶ درصد در سال را تجربه می‌کرد. مانند شرکت‌های سیلیکون ولی در حال حاضر، سهام جنرال موتورز طی سال‌های جنگ جهانی اول ۷ برابر شد. پس از جنگ، همکاری دو شرکت عمیق‌تر شد و دوپونت ۲۵ میلیون دلار دیگر بر روی جنرال موتورز سرمایه‌گذاری کرد. با این استدلال که گسترش هرچه بیشتر جنرال موتورز، موجب توسعه بیشتر بازار محصولات دوپونت، چرم مصنوعی، پلاستیک و رنگ می‌شود. به صورت خلاصه، دوپونت از یک تفکر مالی-استراتژیک برای سرمایه‌گذاری بر روی جنرال موتورز استفاده کرد که در نهایت موجب تعریف رسمی سرمایه‌گذاران خطرپذیر شرکتی گردیده است.

پس از تأسیس اولین سرمایه‌گذاری خطرپذیر به صورت رسمی، بخش عمده‌ای از صنایع بزرگ آمریکا، دوپونت، ۳M، بوئینگ، داو، فورد، جنرال موتورز، جنرال داینامیکس، موبیل، اکسون، مونتسانتو، سینجر و WR Grace و یونیون کارباید از جمله صنایع بزرگی هستند که به یکی از طرق زیر وارد فضای سرمایه‌گذاری خطرپذیر شرکتی شدند.

سرمایه‌گذاری در صندوق‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر مستقل سرمایه‌گذاری مستقیم بر روی استارت‌آپ‌ها با مدیریت افرادی خارج از شرکت (با شناخت مناسب از صنعت VC ولی نه لزوماً با شناخت

مناسب از شرکت مادر)

سرمایه‌گذاری مستقیم بر روی استارت‌آپ‌ها با مدیریت افراد از داخل شرکت (با شناخت مناسب از شرکت ولی نه لزوماً با شناخت مناسب از صنعت VC)

سرمایه‌گذاری بر روی طرح‌های کارمندان به جهت ایجاد شرکت‌های اقماری و استارت‌آپ‌های مرتبط با شرکت شرکت دوپونت بزرگ‌ترین سرمایه‌گذار خطرپذیر شرکتی در سال‌های دهه ۶۰ است. البته شرکت ۳M را بایستی موفق‌ترین شرکت در زمینه سرمایه‌گذاری بر روی مهندسان و کارمندان خود دانست که کاغذهای برجسی (post-it note) یکی از خروجی‌های موفق برنامه سرمایه‌گذاری خطرپذیر این شرکت است.

باید اذعان نمود که این صنعت مسیری شامل شکست‌ها و موفقیت‌ها را تا بلوغ خود طی نموده است و برنامه سرمایه‌گذاری شرکت اکسون که پس از ادغام با شرکت دوپونت، تبدیل به بزرگ‌ترین سرمایه‌گذار خطرپذیر شرکتی در آمریکا در دهه ۷۰ میلادی گردید را باید به دقت بررسی نمود. سرمایه‌گذاری خطرپذیر شرکت اکسون ابتدا بر روی ایده‌های کمتر استفاده شده در R&D خود شرکت سرمایه‌گذاری می‌کرد. بعداً سرمایه‌گذاری‌ها به گرفتن سهام اقلیت در استارت‌آپ‌ها تغییر یافت. با ورود آمریکا به رکود و همچنین بحران‌های نفتی حاصل از جنگ شش‌روزه و همچنین انقلاب اسلامی ایران، در نهایت این سرمایه‌گذاری‌ها به سمت توسعه سیستم‌های کامپیوتری گسترش یافت. مدیر شرکت اکسون در سال ۱۹۷۶ در این باره می‌گوید: هدف از این سرمایه‌گذاری‌ها درگیر کردن شرکت در فناوری‌ها و کسب‌وکارهای جدید که اهمیت بالایی در دهه ۸۰ و پس از آن خواهد داشت خواهد بود.

اکسون در دهه ۷۰ بر روی ۳۷ طرح سرمایه‌گذاری کرد که نیمی از آن از داخل شرکت و نیمی از آن از خارج از شرکت بود. شرکت‌هایی که محصولات کاملاً دور از هسته کسب‌وکار شرکت تولید می‌کردند. ماشین تصحیح خودکار برگه‌های امتحانی، پرینتر سرعت بالا، فناوری کاهش آلودگی هوا، ماشین ویرایش متن، تجهیزات جراحی، صفحات گرمایش خورشیدی، دسته گلف گرافیتی و کامپیوترهای پیشرفته از جمله این پروژه‌ها بودند.

یکی از مدیران شرکت اکسون در مصاحبه با نیویورک تایمز می‌گوید مدل سرمایه‌گذاری خطرپذیر یکی از معدود راه‌های شرکت برای تنوع بخشی به سبد کسب‌وکار خود با توجه به قانون ضد انحصار بوده است. اما صبر شرکت پس از چند سال به سرآمد تلاش کرد که استارت‌آپ‌ها را در خود ادغام کند. ولی کارآفرینانی که به آن‌ها قول آزادی نسبی داده شده بود تا پروژه‌های خود را به صلاح دید خود دنبال کنند، فرار کردند و تمام تلاش‌های شرکت اکسون شکست خورد و چند دهه میلیون دلار ضرر به شرکت وارد گردید.

اکسون سعی نمود که برنامه‌ها را بدون کارآفرینان ادامه دهد اما در سال ۱۹۸۴ برنامه خطرپذیر خود را تعطیل کرد، در حالی که صرفاً شکست در طرح‌های مربوط به کامپیوتر شرکت ضرری بالغ بر ۲ میلیارد دلار وارد

کرده بود و اکسون یک شرکت «با تکنولوژی محدود در صنعت نفت» باقی ماند.

باید دو موضوع نداشتن استراتژی مناسب و سرمایه‌گذاری بر روی مواردی که فاصله جدی از هسته کسب‌وکار شرکت داشتند و همچنین نداشتن صبر مناسب را از علل اصلی شکست شرکت اکسون دانست. مواردی که پس از آن موجب تحول جدی در صنعت سرمایه‌گذاری خطرپذیر در هر دو مدل مستقل و شرکتی آن گردید.

پس از بحران اقتصادی دهه هفتاد آمریکا و با تصویب قوانین مناسب برای رشد صنعت سرمایه‌گذاری خطرپذیر از جمله کاهش مالیات بر عایدی سرمایه در سال‌های ۷۸ و ۸۰، این صنعت در عین حالی که به بلوغ تجربی خود رسیده بود، شامل قوانین حمایتی گردیده و از طرفی با معرفی فناوری‌های نوین، از جمله رایانه‌های شخصی، اینترنت، سیستم‌های عامل و ماهواره فضای مناسبی را برای رشد فزاینده مشاهده می‌نمود.

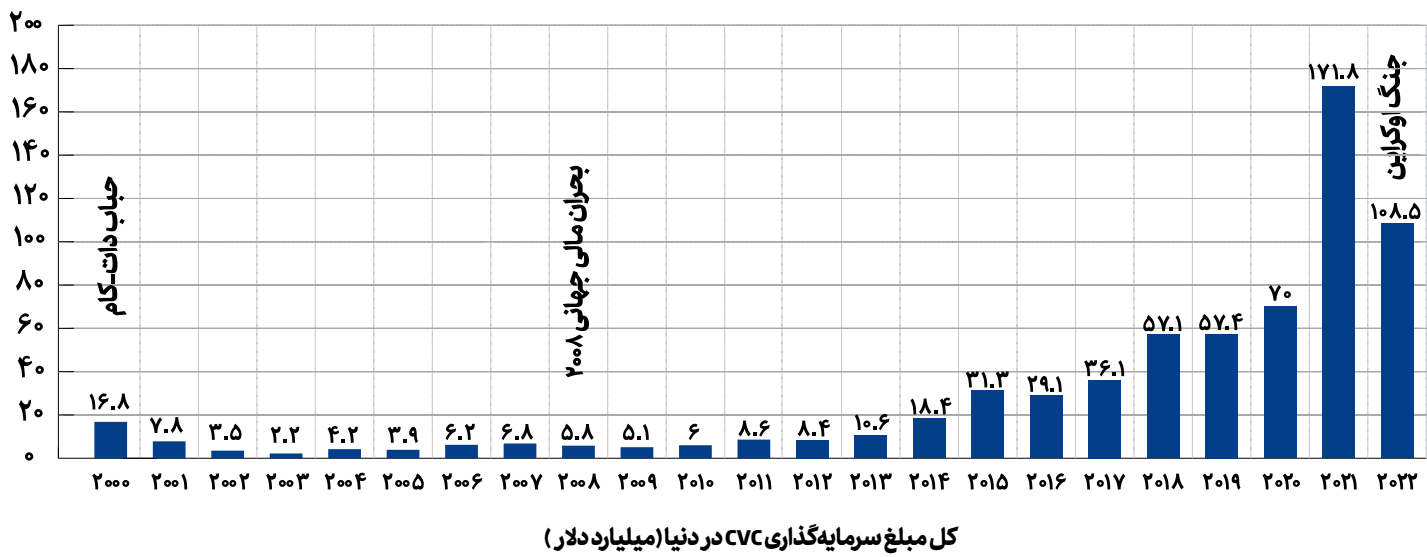
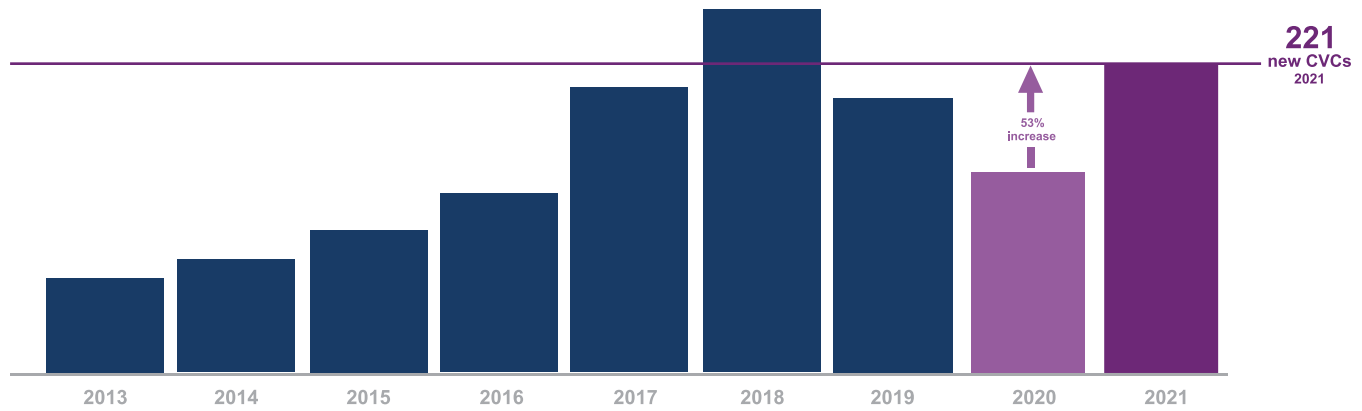
در سال‌های دهه ۸۰ و ۹۰ میلادی شاهد رشد فزاینده سیلیکون ولی در آمریکا هستیم. سرمایه‌گذاران خطرپذیر در این زمان نسبت به سرمایه‌گذاران سابق منظم‌تر و منضبط‌تر بودند. به گونه‌ای که سرمایه‌گذاری خطرپذیر شرکتی معمولاً آرزای تر و سودده‌تر از خرید و ادغام شرکت‌ها گردیده بود. البته در این زمان مزایا و معایب سرمایه‌گذاری خطرپذیر شرکتی برای استارت‌آپ‌ها نیز بیشتر نمایان گردید. اولاً سرمایه‌گذاران شرکتی برخلاف سرمایه‌گذاران مستقل، بر روی شرکت‌های رقیب سرمایه‌گذاری می‌کردند (موضوعی که برای استارت‌آپ‌ها جذاب نیست). و این سرمایه‌گذاران در برخی موارد با تغییر استراتژی شرکت موجب ضرر و زیان استارت‌آپ‌ها می‌گردیدند. به عنوان مثال شرکت جنرال موتورز بر روی ۵ استارت‌آپ در حوزه بینایی ماشین برای کنترل کیفیت اتوماتیک در خط تولید سرمایه‌گذاری نمود و به این استارت‌آپ‌ها فشار آورد که محصولات خود را مطابق نیاز شرکت توسعه دهند. اما در نهایت شرکت تصمیم گرفت که این تکنولوژی را به جهت هزینه تمام شده بالای آن بر روی محصولات کنار گذاشته و آن استارت‌آپ‌ها را نیز کنار بگذارد.

در طی دهه‌های گذشته از صنعت سرمایه‌گذاری خطرپذیر به صورت معمول بین ۲۰ تا ۳۵ درصد از کل سرمایه‌گذاری‌های خطرپذیر توسط سرمایه‌گذاران شرکتی انجام می‌گرفته است و به دلایل مختلف از جمله موارد زیر، این مدل سرمایه‌گذاری برای استارت‌آپ‌ها نیز جذاب بوده است:

- ◆ مشاوره قوی به شرکت سرمایه‌پذیر
- ◆ همکاری استراتژیک مابین شرکت سرمایه‌گذار و سرمایه‌پذیر
- ◆ کمک فنی و تحقیق و توسعه به شرکت سرمایه‌پذیر
- ◆ حمایت‌های مالی علاوه بر سرمایه‌گذاری خطرپذیر صورت گرفته
- ◆ مشتری بودن سرمایه‌گذار برای محصولات تولیدی سرمایه‌پذیر (حمایت مضاعف از استارت‌آپ در بازار)

موفقیت شرکت‌ها در عرصه سرمایه‌گذاری خطرپذیر شرکتی موجب گردیده که تعداد این صندوق‌های سرمایه‌گذاری و همچنین میزان این مدل سرمایه‌گذاری رشد قابل توجهی داشته باشد:

بیشتر از ۴۰۰۰ سرمایه‌گذار خطرپذیر شرکتی در دنیا (نمودار سرمایه‌گذاران خطرپذیر شرکتی تأسیس شده در هر سال)

کل مبلغ سرمایه‌گذاری VC در دنیا (میلیارد دلار)

اما سؤال اینکه صنعت سرمایه‌گذاری خطرپذیر به عنوان یک کل چه تأثیری در اقتصاد آمریکا در این سال‌ها داشته است؟ برای فهم بیشتر این موضوع بهتر است به بازار بورس آمریکا که در واقع نمادی از کل اقتصاد آمریکا است را می‌توان بررسی نمود. لازم به توجه است که در ابتدای سال ۲۰۲۱، ۶ شرکت از ده شرکت اول بازار بورس آمریکا، عضوی از زیست‌بوم سرمایه‌گذاری خطرپذیر و VC-backed بودند:

Rank	Company	Founded	First VC Round	IPO	Market Cap.
1	Apple	1976	1977	1980	\$2,232 b
2	Microsoft	1975	1981	1986	\$1,678 b
3	Amazon	1994	1996	1997	\$1,638 b
4	Alphabet	1998	1999	2004	\$1,183 b
5	Facebook	2004	2005	2012	\$778 b
6	Tesla	2003	2004	2010	\$677 b
7	Berkshire Hathaway	1839	-	1964	\$537 b
8	Visa	1970	-	2008	\$469 b
9	Johnson & Johnson	1886	-	1944	\$414 b
10	Walmart	1962	-	1970	\$393 b

همچنین با بررسی آمار شرکت‌های سهامی عام آمریکایی توان اثر شرکت‌های VC-backed را به وضوح مشاهده نمود. مخصوصاً در صورتی که صرفاً آمار شرکت‌های دهه ۸۰ به بعد (پس از بلوغ این صنعت) را مدنظر قرار داد.

اهمیت سرمایه‌گذاری خطرپذیر در آمریکا

شرکت‌های ۱۹۸۰ به بعد			همه شرکت‌ها			بررسی عملکرد شرکت‌های با پشتوانه سرمایه‌گذاری خطرپذیر در بازار بورس آمریکا (تا سال ۲۰۲۱)	
VC-backed	کل	کل	VC-backed	کل	کل	تعداد	Number
۵۰٪	۸۳۴	۱۶۷۷	۲۶٪	۹۲۵	۳۴۹۴	ارزش بازار (میلیارد \$)	Market cap(b\$)
۷۷٪	۱۵۲۴	۱۹۸۵۰	۴۱٪	۱۶۳۳۱	۳۹۵۸۰	ارزش شرکت (میلیارد \$)	Enterprise Value(b\$)
۷۲٪	۱۷۳۷۸	۲۴۲۵۸	۳۲٪	۱۸۷۸۱	۵۹۵۶۸	تعداد کارمندان (هزار)	Employees(k)
۴۱٪	۴۷۴۸	۱۱۵۶۰	۱۵٪	۶۰۵۹	۴۰۰۷۸	درآمد (میلیارد \$)	Revenue(b\$)
۵۰٪	۲۴۱۹	۴۸۶۴	۱۸٪	۲۷۵۳	۱۵۱۰۰	سود (میلیارد \$)	Net income(b\$)
۸۵٪	۲۵۷	۳۰۴	۳۶٪	۲۹۱	۸۰۱	مالیات (میلیارد \$)	Total taxes(b\$)
۶۴٪	۴۹	۷۷	۱۹٪	۵۵	۲۸۷	تحقیق و توسعه (میلیارد \$)	R&D(b\$)
۹۲٪	۲۷۵	۲۹۹	۶۲٪	۲۹۸	۴۸۳	ارزش اختراعات (میلیارد \$)	Value of patents(b\$)
۹۳٪	۱۶۶۷	۱۷۸۷	۴۸٪	۱۷۹۷	۳۷۳۳	تعداد ثبت اختراع	Number of patents
۸۱٪	۲۳۴۵	۲۴۹۹۴	۳۷٪	۲۴۱۶۴	۶۵۶۷۹		

و در بسیاری موارد نیاز به نیروی انسانی کارآفرین و نوآفرین داشته و اثبات گردیده که این افراد کارمندان مناسبی برای شرکت‌های بزرگ با بروکراسی زیاد نیستند. در مدل سرمایه‌گذاری خطرپذیر برتری نسبی به تحقیق و توسعه سنتی در مورد استفاده از ظرفیت و آرا‌سازی ظرفیت نیروی انسانی رامی‌توان مشاهده نمود.

به ارث برده بود و شرکت سیسکو با قدمتی حدود ۱۵ سال، در حال رقابت با لوسنت در زمینه تجهیزات شبکه در اوج حباب دات‌کام در بورس آمریکا بود. شرکت سیسکو عمده هزینه خود را به جای تحقیق و توسعه بر روی سرمایه‌گذاری بر روی استارت‌آپ‌ها متمرکز نموده بود و هیچ‌گاه تحقیق و توسعه به معنای سنتی آن را مبنای حرکت خود در بازار دانش بنیان در نظر نداشت. برنده این رقابت نگاه برون‌گرا و خطرپذیر سیسکو در بازار نوآوری و فناوری بود. بازاری که علاوه بر سرمایه‌نیاز به منابع و نیروی انسانی نخبه

باتوجه به آمار بالای ۹۰ درصدی در زمینه تحقیق و توسعه و ثبت اختراعات، نتیجه واضح این‌که باید اذعان نمود که فناوری و رشد صنعت دانش بنیان در آمریکا مدیون و مرهون صنعت سرمایه‌گذاری خطرپذیر است. در ادامه بررسی ارتباط نوآوری و دانش با سرمایه‌گذاری خطرپذیر لازم است. یکی از نمونه‌های معروف در این زمینه رقابت دو شرکت سیسکو و لوسنت در سال‌های ۹۸ تا ۲۰۰۶ است. شرکت لوسنت بزرگ‌ترین و قدیمی‌ترین مجموعه تحقیق و توسعه آمریکایی آزمایشگاه‌های بل را از شرکت AT&T

در این زمینه سرمایه‌گذاران خطرپذیر شرکتی حتی از سرمایه‌گذاران خطرپذیر مستقل نیز جلوتر بوده و به صورت میانگین سرمایه‌پذیران از شرکت‌ها، در مقالات منتشر شده و تعداد پتنت دو برابر استارت‌آپ‌های مشابه خود تولیدات علمی داشته‌اند.

+2.8 patents more than CVC-backed +2.05 publication IVC-backed (per year)

وای‌فای را سرعت می‌دادند سرمایه‌گذاری می‌کرد. که خود موجب فروش بیشتر محصولات جدید سری سنترینو اینتل می‌گردید. به صورت خلاصه می‌تواند نگاه استراتژیک و بلندمدت اینتل در سرمایه‌گذاری را از علل موفقیت این شرکت در سرمایه‌گذاری خطرپذیر خود دانست. سرمایه‌گذاری خطرپذیر را می‌توان موتور نوآوری در شرکت‌های بزرگ دانست. مدلی از سرمایه‌گذاری که مزایایی همچون چابکی، دسترسی به منابع انسانی نخبه خارج از شرکت و ایجاد تنوع و رقابت در بازارهای پرخطر که با بروکراسی معمول قابل جمع نیست را برای شرکت به ارمغان می‌آورد.

سرمایه‌گذاری خطرپذیر شرکت اینتل، بر روی استارت‌آپ‌هایی که دارای فناوری‌های مورد نیاز اینتل هستند، محصولاتشان در همراهی با محصولات اینتل به فروش می‌رود، یا ارزش محصولات اینتل را در بازار افزایش می‌دهد سرمایه‌گذاری می‌کند. به عنوان مثال در سال ۹۹ اینتل **فاند ای‌تی‌انوم ۶۴** را با مبلغ ۲۵۰ میلیون دلار برای سرمایه‌گذاری بر روی شرکت‌هایی که با محصولات خود را با استفاده از این پروسیسور ۶۴ بیتی تولید کنند ساماندهی کرد. اینتل همین استراتژی را با تأسیس صندوق ۱۵۰ میلیون دلاری برای استاندارد **Wifi802.11** خود در اکتبر ۲۰۰۲ تکرار کرد. صندوقی که بر روی شرکت‌هایی که توسعه استفاده از شبکه‌های

تولیدات بیشتر علمی در سرمایه‌پذیران از سرمایه‌گذاران خطرپذیر شرکتی علل واضحی داشته و به مدل سرمایه‌گذاری خطرپذیر شرکتی در مقابل سرمایه‌گذاری خطرپذیر مستقل برمی‌گردد. سرمایه‌گذاران مستقل معمولاً بازار تبعیت کرده و صرفاً به دنبال سود اقتصادی هستند. اما سرمایه‌گذاران خطرپذیر شرکتی همان‌گونه که در تاریخچه نیز به آن اشاره گردید معمولاً با یک تفکر ترکیبی علاوه بر سوددهی، به دنبال استراتژی‌های نوآوری برای شرکت مادر خود نیز هستند. یکی از سرمایه‌گذاران مهم در زمینه سرمایه‌گذاری استراتژیک، در مقابل سرمایه‌گذاری سودده، شرکت اینتل کپیتال است.

سرمایه‌گذاری خطرپذیر (رازهای جاده‌سندھیل)

(معادل VC امروزی) به دلیل بازده‌های نابرابری که عمدتاً نیز به نفع پیشکارها و عوامل اصلی بود و از سوی دیگر در اغلب موارد با شکست مواجه می‌شد، به جذب سرمایه از افراد ثروتمند یا شرکت‌های مختلف (شرکای با مسئولیت محدود امروزی؛ L.P ها) می‌پرداختند تا سرمایه مورد نیاز ناخدای کشتی‌ها (کارآفرینان) و راه‌اندازی کسب و کار صید نهنگ (شرکت‌های استارت‌آپی) را تأمین کنند. سی درصد از دریا نوردان، این سرمایه‌ها را از دست می‌دادند.

کمتر از ۵۰ سال بعد و در سال ۱۸۷۸، بانک جی. پی. مورگان به عنوان VC به توماس ادیسون در تأسیس شرکت جنرال الکتریک کمک کرد و خانه مورگان در شهر نیویورک به اولین محل تست سیم‌های تولیدی شرکت تبدیل شد. می‌گویند نه فقط خانه مورگان به خاطر وجود برخی مشکلات در سیم‌های تولیدی اولیه سوخت بلکه همسایگانش نیز از سر و صدای ژنراتور تولید برق شکایت داشتند. تا دهه ۳۰ میلادی و با تصویب قانونی که بانکداری سرمایه‌گذاری را از بانکداری جدا کرد، بانک‌ها نقش قابل توجهی در تأمین مستقیم سرمایه در بسیاری از کسب و کارهای استارت‌آپی داشتند. امروزه مؤسسات سرمایه‌گذاری خطرپذیر به لطف شرکای با مسئولیت محدود که بخشی از دارایی‌هایشان را در VC های به خصوصی سرمایه‌گذاری می‌کنند، باقی مانده‌اند. شرکای دارای مسئولیت محدود، به دلیل اشتیاقشان به داشتن پورترفولیوی متنوع و همچنین تولید محصولاتی توسط VC ها که مدیران سرمایه‌گذاری از آن تحت عنوان ضریب آلفا (یعنی بازده مازاد نسبت به شاخص بازاری مشخص) یاد می‌کنند، این کار را انجام می‌دهند.

سرمایه‌های نیاز دارند و سرمایه‌گذاران خطرپذیر برای تأمین مالی آن‌ها پیش قدم هستند. این سرمایه‌گذاران با شناخت ریسک بالای سرمایه‌گذاری در این حوزه و با بررسی موشکافانه به حمایت از استارت‌آپ‌ها و شراکت با آن‌ها می‌پردازند، چراکه برآورد می‌شود بازدهی این نوع کلاس دارایی در بلندمدت در صورت انتخاب درست و سرمایه‌گذاری هوشمندانه بیش از سایر دارایی‌ها خواهد بود. همچنین سرمایه‌گذاری خطرپذیر علاوه بر امکان بازدهی فوق‌العاده، فرایندی ارزش‌آفرین است؛ حمایت از محصولات و خدمات نوآوری نه تنها نیاز افراد جامعه در بخش‌های مختلف را رفع می‌کند بلکه منجر به توسعه اشتغال، کارآفرینی و در نهایت ایجاد بستری برای جامعه‌ای بهتر می‌شود.

♦♦ در بخشی از کتاب سرمایه‌گذاری خطرپذیر می‌خوانیم:

می‌گویند ملکه ایزابل (ملکه اسپانیا) اولین VC واقعی بود. وی با سرمایه (پول، کشتی، خدمه و وسایل مورد نیاز) از کارآفرینی به نام کریستف کلمب حمایت کرد تا کاری را انجام دهد که مردم زمانه عقیده داشتند نوعی دیوانگی و محکوم به شکست است و سودی که از این سفر دریایی به دست خواهد آمد، در مقابل سرمایه در نظر گرفته شده، ناچیز و احتمالاً صفر خواهد بود.

اگر به دانشکده کسب و کار هاروارد رفته باشید، احتمالاً داستان مشابهی را راجع به یک VC در قرن هجدهم در ایالات متحده (در صنعت صید نهنگ) شنیده‌اید. تأمین مالی کسب و کار در حوزه صید نهنگ بسیار هزینه‌بر است. ریسک زیادی نیز به همراه دارد اما اگر با موفقیت مواجه شود، سود بسیار زیادی به همراه خواهد داشت. در دهه ۴۰ قرن هجدهم در شهر نیویورک، پیشکارها

در این کتاب با مفاهیم پایه و اساسی دنیای سرمایه‌گذاری و پیچیدگی‌های آن آشنا می‌شوید. از جمله نکات مثبتی که درباره کتاب سرمایه‌گذاری خطرپذیر (Secrets of Sand Hill Road) می‌توان اشاره کرد، تشریح اصول و قواعد سرمایه‌گذاری با توجه به آمار و وضعیت شرکت‌ها و استارت‌آپ‌های بزرگ و موفق در جهان است.

اسکات کوپر (Scott Kupor) برای تمامی اصطلاحات تخصصی حوزه اقتصاد که در کتابش به کار برده تعریفی جامع و قابل فهم ارائه کرده که این ویژگی به روان شدن متن می‌افزاید. اصطلاحاتی همچون سرمایه پرخطر یا VC که مخفف Venture capital است و یکی از واژه‌های بنیادین این اثر به حساب می‌آید؛ در توضیح این مفهوم نویسنده چنین می‌گوید: «VC به هر شکلی از سرمایه‌گذاری در کسب و کاری که شاید گزینه مناسبی برای تأمین مالی سنتی از سوی بانک نباشد، تلقی نمی‌شود؛ بلکه نوع به خصوصی از تأمین مالی با فروش سهام است که سرمایه‌گذاران علاقه دارند برای مدتی طولانی ادامه پیدا کند» البته در طول خواندن این کتاب به درک عمیق‌تری از این مفهوم چندوجهی خواهید رسید.

اگر به بازار سرمایه کشورهای پیشرو در سال‌های اخیر نگاه کنید، همواره شرکت‌های مبتنی بر فناوری در بین شرکت‌هایی با بیشترین ارزش قرار می‌گیرند، همان‌طور که در این کتاب نیز ذکر شده است اکثر شرکت‌های فناوری حاضر در این بازارها در ابتدای رشد و شکل‌دهی خود از سرمایه‌گذاری خطرپذیر بهره‌جسته‌اند. استارت‌آپ‌ها به دلیل اثر شبکه‌ای نهفته در خود، در سال‌های ابتدایی فعالیت‌شان جهت رشد و تأمین نیازهایشان به جذب

گزارش

فلسفه CVC و اقدام گروه فولاد مبارکه برای سرمایه‌گذاری خطرپذیر

سرمایه و دانش فنی به کسب و کارها در مراحل اولیه (بذر، راه‌اندازی یا توسعه مرحله اول) ارائه می‌شود. این سرمایه‌گذاری فعالیت است که به واسطه آن سرمایه‌گذاران با ترکیبی از دو عنصر مهم دانش فنی و سرمایه به منظور بهره‌برداری از فرصت‌های بازار وارد شرکت می‌شوند. تا به بازده‌های بلندمدت‌تر و بیشتر از متوسط بازار دست یابند. این تعریف به طور ضمنی بیانگر مشارکتی فراتر از تأمین سرمایه برای کسب و کار است که سرمایه‌گذار از طریق عهده‌دار شدن موقت نقش مدیر کسب و کار، عضو هیئت مدیره، مدیرعامل، مدیر ارشد مالی و... به طور فعال در مدیریت شرکت سرمایه‌پذیر مشارکت می‌کند و مهم‌ترین مشخصه آن تمرکز بر خروج (فروش سهام در پایان دوره نگهداری سرمایه‌گذاری) است.

♦♦ سرمایه‌گذاری خطرپذیر شرکتی یا (CVC) Corporate Venture Capital

سرمایه‌گذاری خطرپذیر شرکتی یکی از انواع سرمایه‌گذاری خطرپذیر است که توسط هلدینگ‌ها و شرکت‌های بزرگ مورد استفاده قرار می‌گیرد و اصلی‌ترین تفاوت میان CVC ها و VC ها تمرکز بر CVC ها بر اهداف استراتژیک شرکت مادر، علاوه بر اهداف مالی است.

♦♦ آمار سرمایه‌گذاری خطرپذیر:

جامعه سرمایه‌گذاری‌های خطرپذیر شرکتی فعال در سرتاسر جهان در سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۰ تقریباً شاهد رشد ۶٫۵ برابری بوده است. بودجه حمایت از شرکت‌های سرمایه‌گذاری ریسک‌پذیر جهانی در سال ۲۰۲۰ به بیش از ۷۴ میلیارد دلار و در ۶ ماه اول سال ۲۰۲۱ بودجه مربوط به سرمایه‌گذاری‌های شرکتی به ۲۹ میلیارد دلار رسید. این داده‌ها به اجمال میزان اهمیت و جایگاه موضوع رادار سطح جهانی نشان می‌دهد؛ اما بررسی و مطالعه اکوسیستم سرمایه‌گذاری خطرپذیر دنیا نشان می‌دهد جایگاه ایران در میان کشورهای جهان جایگاه مناسبی نیست. اگرچه در سال‌های اخیر، حجم این نوع سرمایه‌گذاری در کشور بیشتر شده است، ولی هنوز فاصله زیادی با دنیا دارد.

♦♦ ریسک‌های احتمالی در سرمایه‌گذاری خطرپذیر:

بدیهی است که سرمایه‌گذاری در اولین مراحل تشکیل یک کسب و کار مبتنی بر فناوری، ماهیتی بسیار پرخطر دارد و تنها می‌تواند از سوی نهادهایی صورت پذیرد که از قدرت مالی مناسب و توان کافی برای تشخیص بلوغ فناوری برخوردار باشند. این نوع سرمایه‌گذاری نه تنها بازگشت سریعی ندارد، بلکه در ذات خود احتمال شکست نیز به همراه دارد. از طرف دیگر، به دلیل ماهیت فناوری در مراحل اول توسعه آن، حتی تشخیص میزان ارزش فناوری، به عبارت دیگر تعهدات و آورده طرف سرمایه‌پذیر نیز قطعیت زیادی ندارد. با این حال، تنها راه توسعه دانش فنی در داخل کشور، سرمایه‌گذاری خطرپذیر در حوزه فناوری است و گزیری از آن متصور نخواهد بود. تلاش این آیین‌نامه معطوف به مدیریت ریسک‌های این‌گونه سرمایه‌گذاری‌هاست.

بررسی سیر عوامل مزیت‌ساز جوامع صنعتی در یک صد سال گذشته به خوبی نشان می‌دهد برگ برنده از نیروی کار ارزان، وسعت منابع اولیه و سرمایه عبور کرده و به برتری در زمینه فناوری و نوآوری رسیده است. سرعت رشد فناوری‌ها، افزایش رقابت در بازارها، تعدد شاخه‌ها و فناوری‌های هر صنعت و معضلات و محدودیت‌های منطقه‌ای سبب شده امکان پاسخ‌گویی به تمام مباحث به صورت یک جا و صرفاً از طریق تحقیق و توسعه ممکن و میسر نباشد و به طبع آن، این باور را نهادینه کند که جواب جامعی برای ایجاد مزیت در فناوری و نوآوری وجود ندارد. بر این اساس، راه حل ایجاد زیست‌بوم (اکوسیستم) نوآوری و فناوری بر اساس مدل نوآوری باز ایجاد شده است. به عبارت دیگر، صنایع مادر در دنیای امروز فرایندهای نوآوری و فناوری خود را از طریق ایجاد و هدایت همین زیست‌بوم‌ها و با ابزار سرمایه‌گذاری خطرپذیر دنبال می‌کنند.

گروه فولاد مبارکه به عنوان یکی از پایه‌های اصلی صنعت کشور و منطقه از این قاعده مستثنا نیست و نمی‌تواند بی‌اعتنا به تحولات و روندهای در حال شکل‌گیری به مسیر خود ادامه دهد. آنچه در حوزه صنعت فولاد و در عرصه جهانی و منطقه‌ای اهمیت فراوانی دارد، روش و نحوه پاسخ‌گویی به این مسائل در قالب زیست‌بوم‌های فناوری و نوآوری است؛ چراکه هر صنعت دارای ویژگی‌های خاص خود است. تفاوت در مدل‌های زیست‌بوم شرکت‌های فولادی مشخص است. اما آنچه در عمده آن‌ها مشترک است زیرساخت‌های لازم در قالب شرکت‌ها و یا صندوق‌های CVC جهت سرمایه‌گذاری خطرپذیر است. شرکت‌های فولادی مطرح دنیا به عنوان مؤسس، مدیریت و راهبری و هماهنگی آن‌ها را بر عهده دارند. از طرف دیگر این شرکت‌های فولادی بزرگ در تلاش‌اند تا با زیست‌بوم ایجاد شده، کلیه زنجیره فولاد از معدن تا مصرف‌کنندگان نهایی محصولات فولادی را تحت فرایندهای نوآوری خود ارتقا دهند.

گروه فولاد مبارکه نیز برای حفظ و ارتقای جایگاه خود، زیست‌بوم نوآوری و فناوری بومی شده مختص خود را جهت سرمایه‌گذاری خطرپذیر هدفمند ایجاد نموده تا با مدیریت و راهبری ظرفیت‌های کشور در جهت کلان‌روندهای جهانی همچون انقلاب صنعتی چهارم، توجه به محیط زیست، اقتصاد چرخشی و همچنین موضوعات و مسائل منطقه‌ای مانند محدودیت منابع انرژی، کمبود آب، حمل و نقل و مواد اولیه بتواند با روش نوآوری باز و با ایجاد کسب و کارهای فناورانه پاسخی درخور برای شرایط ترسیم شده ارائه کند.

۱- مبانی و تعاریف:

♦♦ سرمایه‌گذاری خطرپذیر:

بنا به تعریف انجمن سرمایه‌گذاری خطرپذیر و سرمایه‌گذاری در سهام خصوصی اروپا (EVCA)، سرمایه‌گذاری خطرپذیر یا Venture Capital (VC) سرمایه‌ای است که در شرکات با کارآفرین با هدف تأمین

سرمایه‌گذاری خطرپذیر شرکتی یکی از انواع سرمایه‌گذاری خطرپذیر است که توسط هلدینگ‌ها و شرکت‌های بزرگ مورد استفاده قرار می‌گیرد و اصلی‌ترین تفاوت میان CVC ها و VC ها تمرکز بر اهداف استراتژیک شرکت مادر، علاوه بر اهداف مالی است.

جامعه سرمایه‌گذاری‌های خطرپذیر شرکتی فعال در سرتاسر جهان در سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۰ تقریباً شاهد رشد ۶٫۵ برابری بوده است. بودجه حمایت از شرکت‌های سرمایه‌گذاری ریسک‌پذیر جهانی در سال ۲۰۲۰ به بیش از ۷۴ میلیارد دلار و در ۶ ماه اول سال ۲۰۲۱ بودجه مربوط به سرمایه‌گذاری‌های شرکتی به ۲۹ میلیارد دلار رسید.

۲- کمیته سرمایه‌گذاری خطرپذیر

مرجع واحد و متمرکز سیاست‌گذاری و برنامه ریزی در موضوع سرمایه‌گذاری خطرپذیر در گروه فولاد مبارکه کمیته سرمایه‌گذاری خطرپذیر این شرکت است که براساس مصوبه شماره ۲۴۱/۰۲/۱۹۶۰ مورخ ۱۴۰۱/۰۵/۰۲ هیئت مدیره شرکت فولاد مبارکه تشکیل شده و عهده دار وظایف ذیل است:

♦ تصمیم‌گیری در خصوص فرصت‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر در شرکت های دانش بنیان و گروه های فناور حوزه علاقه مندی فولاد مبارکه؛

♦ تصمیم‌گیری در خصوص انواع روش های تأمین مالی شرکت های دانش بنیان و گروه های فناور حوزه علاقه مندی فولاد مبارکه؛

♦ پیش فضای کسب و کار دانش بنیان حوزه های مورد علاقه مندی فولاد مبارکه و سیاست‌گذاری در خصوص تعامل گروه فولاد مبارکه با زیست بوم فناوری کشور؛

♦ سیاست‌گذاری نحوه پیش و راهبری سرمایه‌گذاری های صورت گرفته؛

♦ سیاست‌گذاری نحوه خروج و انتفاع مالی از سرمایه‌گذاری های انجام شده؛

♦ سیاست‌گذاری در خصوص حوزه های علاقه مندی فولاد مبارکه در سرمایه‌گذاری خطرپذیر.

۱-۲- ترکیب کمیته

بنا به اختیار حاصل از مصوبه شماره ۲۴۱/۰۲/۱۹۶۰ مورخ ۱۴۰۱/۰۵/۰۲ هیئت مدیره فولاد مبارکه، اعضای کمیته سرمایه‌گذاری خطرپذیر بدین شرح تعیین می‌گردند و تغییرات احتمالی آن نیز با ابلاغ مدیرعامل صورت خواهد گرفت:

۱- جناب آقای محمد یاسر طیب نیا (مدیرعامل)

۲- جناب آقای محمد ناظمی هرندی (معاون تکنولوژی)

۳- جناب آقای عباس اکبری محمدی (معاون سرمایه‌گذاری و امور شرکت ها)

۴- جناب آقای مهدی کویته (معاون اقتصادی و مالی)

۵- جناب آقای امیر مظاهری (نماینده مدیرعامل)

۶- جناب آقای شهرام عباسی (مدیر تحقیق و توسعه)

۷- جناب آقای محمد بهاروند (مدیر سرمایه‌گذاری و برنامه ریزی جامع)

۸- جناب آقای یحیی پالیزدار (مدیرعامل شرکت توسعه و پشتیبانی فناوری و نوآوری فولاد مبارکه) (MSTID)

۲-۲- دستور کار و موضوعات فعالیت کمیته:

در راستای اجرای وظایف محوله، با تشخیص رئیس کمیته، موضوعات ذیل در دستور کار کمیته قرار دارد:

♦ حمایت مالی گروه فولاد مبارکه از توسعه دانش فنی و فناوری مورد نیاز در گروه، با عاملیت مدیریت تحقیق و توسعه یا هر یک از واحدها و شرکت های منتخب گروه، در چارچوب بودجه های مصوب؛

♦ حمایت از ایجاد فرصت های کارآفرینی و اشتغال در چارچوب مفهوم «خلق ارزش مشترک (CSV)» با عاملیت هر یک از واحدها و شرکت های منتخب گروه و یا نهادها و سازمان های بیرونی در چارچوب بودجه های مصوب؛

♦ حمایت از کسب و کارهای دانش بنیان با در اختیار قرار دادن

ترکیب کمیته

مهدی کویته
(معاون اقتصادی و مالی)

عباس اکبری محمدی
(معاون سرمایه‌گذاری و امور شرکت ها)

محمد ناظمی هرندی
(معاون تکنولوژی)

محمد یاسر طیب نیا
(مدیرعامل)

یحیی پالیزدار
(مدیرعامل شرکت پشتیبانی و توسعه فناوری و نوآوری فولاد مبارکه)

محمد بهاروند
(مدیر سرمایه‌گذاری و برنامه ریزی جامع)

شهرام عباسی
(مدیر تحقیق و توسعه)

امیر مظاهری
(نماینده مدیرعامل)

گزارش راستی آزمایی حقوقی که شامل موارد زیر است:

- ❖ بررسی تعهدات و دعاوی احتمالی؛
- ❖ بررسی وضعیت مالکیت دارایی های فکری و معنوی؛
- ❖ بررسی وضعیت قراردادها و تعهدات احتمالی آن ها.

متن قرارداد (تأیید شده توسط هیئت مدیره MSTID) که شامل موارد زیر است:

- ❖ تعهدات طرفین؛
- ❖ نحوه پرداخت سرمایه مدنظر و درصد مشارکت شرکت در مشارکت؛
- ❖ تغییرات احتمالی در ساختار شرکت؛
- ❖ ملاحظات احتمالی در خصوص فروش سهام؛
- ❖ اهداف تولید و سود؛
- ❖ کیفیت کنترل مدیریت شرکت در سال های آتی؛
- ❖ شروط سهام ممتاز اخذ شده توسط شرکت؛
- ❖ مباحث احتمالی مربوط به سهام تشویقی، بازخرید سهام و خروج از سرمایه گذاری.

۴-۲- فرایند انتخاب طرح های سرمایه گذاری

پتانسیل های سرمایه پذیری ابتدا در شرکت MSTID مورد بررسی و غربالگری قرار می گیرند. مواردی که از نظر فنی واجد اولویت و ضرورت تشخیص داده شوند، جهت اخذ مصوبه پذیرش اولیه در دستور کار کمیته قرار می گیرند. این موارد، در صورت پذیرش اولیه در کمیته، فرایند ارزیابی موشکافانه، ارزش گذاری و مستندسازی شرکت پشتیبانی و توسعه فناوری و نوآوری فولاد مبارکه مورد بررسی تکمیلی قرار می گیرند؛ سپس مذاکرات برای طراحی چارچوب مورد توافق جهت سرمایه گذاری به انجام می رسد و در قالب قرارداد مدون می شود. قرارداد مورد تأیید طرفین جهت اخذ تصمیم نهایی در کمیته طرح خواهد شد و در صورت تأمین نظر کمیته مورد تصویب قرار خواهد گرفت. معیارهای مهم در بررسی پیشنهاد های سرمایه گذاری به شرح زیر است:

۴-۲-۱- انگیزه و صلاحیت نقرات کلیدی سرمایه پذیر
توانمندی و صلاحیت مدیران و هسته اصلی فناور سرمایه پذیر و تعهد و توانایی آن ها در اجرای موضوع طرح از اصلی ترین موضوعات مدنظر کمیته است. سرمایه پذیر باید توانایی های تیم خود را در خصوص جنبه های مختلف اداره کسب و کار اثبات کند و برنامه های خود را جهت حذف نقاط ضعف احتمالی ارائه نماید.

۴-۲-۲- فناوری

طرح ارائه شده باید از جنبه های فناورانه قابل دفاع باشد و تیم ارائه کننده طرح در فناوری موضوع از زمینه و توانمندی لازم برخوردار باشد.

۴-۲-۳- پتانسیل های بازار

عموم سرمایه گذاری های خطرپذیر گروه فولاد مبارکه در حوزه هایی صورت خواهد پذیرفت که ارزش افزوده قابل توجهی در جهت فرایند تولید و یا کسب و کارهای جدید در گروه ایجاد کند. به عبارت دیگر، در صورت طی شدن راه حل پیش بینی شده در طرح مذکور، می بایست منجر به ایجاد یک شرکت و کسب و کار شود که خدمت و یا محصول آن قابل ارائه در بازار باشد.

فرصت های موجود در گروه فولاد مبارکه و شتابدهی با عاملیت هر یک از واحدها و شرکت های منتخب گروه؛

❖ سرمایه گذاری خطرپذیر در کسب و کارهای نوآورانه و فناورانه با عاملیت شرکت پشتیبانی و توسعه فناوری و نوآوری فولاد مبارکه؛ دامنه فنی و صنعتی این موضوعات شامل مسائل، چالش ها و نیازهای گروه فولاد مبارکه و نیز کسب و کارهای جدید و نوظهور مورد نظر این گروه است.

فعالیت ها و تصمیمات کمیته باید به گونه ای انجام گیرد که از هرگونه مداخله غیرضروری در فرایندها و رویه های جاری شرکت فولاد مبارکه و گروه پرهیز شود و چنانچه موضوعی در هریک از فرایندهای مشابه نظیر خرید، تحقیق و توسعه، سرمایه گذاری متعارف و... در گروه قابل انجام است، از دستور کار کمیته خارج گردد. تشخیص مصادیق این موضوع و صلاحیت رسیدگی کمیته، بر عهده خود کمیته است.

۳-۲- مراحل انتخاب طرح های سرمایه گذاری خطرپذیر در کمیته:

طرح های سرمایه گذاری خطرپذیر در دو مرحله در کمیته مورد بررسی قرار می گیرند:

❖ **پذیرش اولیه:** در این مرحله شرکت پشتیبانی و توسعه فناوری و نوآوری فولاد مبارکه با معرفی اجمالی ۱- موضوع و زمینه فنی و صنعتی، ۲- تیم فناور و ۳- طرح و برنامه داوطلب جذب سرمایه خطرپذیر، مجوز انجام بررسی های دقیق تر و مذاکره با تیم داوطلب جهت تدوین توافق کمی و کیفی سرمایه گذاری را از کمیته اخذ می نماید. این مجوز هیچ گونه تعهدی برای سرمایه گذار برای عقد قرارداد با داوطلب ایجاد نمی کند.

❖ **تصویب نهایی:** طرح هایی که قبلاً توسط کمیته پذیرش اولیه شده اند، پس از انجام بررسی های کامل و مذاکرات سرمایه گذاری و نیل به متن قرارداد مورد توافق طرفین (تأیید شده توسط هیئت مدیره شرکت MSTID) جهت تصویب در کمیته طرح می شوند. تصویب موضوع در این مرحله به منزله تأیید تیم و طرح سرمایه پذیر و شرایط و مفاد قرارداد توافق شده محسوب می شود و به موجب آن شرکت MSTID مجاز به عقد قرارداد برابر متن ارائه شده، با تیم سرمایه پذیر است. جهت تصویب سرمایه گذاری، لازم است موارد ذیل به کمیته عرضه شود:

گزارش راستی آزمایی تجاری که شامل موارد زیر است:

- ❖ بررسی بازار کسب و کار؛
- ❖ بررسی رقبا؛
- ❖ بررسی شاخص های مهم کسب و کار؛
- ❖ بررسی طرح بازاریابی کسب و کار.

گزارش راستی آزمایی مالی؛ شامل:

- ❖ بررسی صورت های مالی
- ❖ بررسی سوابق بیمه و مالیات

گزارش راستی آزمایی فنی که شامل موارد زیر است:

- ❖ ارزیابی تیم فناور؛
- ❖ بررسی مستندات دانش فنی.

فعالیت ها و تصمیمات کمیته باید به گونه ای انجام گیرد که از هرگونه مداخله غیرضروری در فرایندها و رویه های جاری شرکت فولاد مبارکه و گروه پرهیز شود و چنانچه موضوعی در هریک از فرایندهای مشابه نظیر خرید، تحقیق و توسعه، سرمایه گذاری متعارف و... در گروه قابل انجام است، از دستور کار کمیته خارج گردد.

توانمندی و صلاحیت مدیران و هسته اصلی فناور سرمایه پذیر و تعهد و توانایی آن ها در اجرای موضوع طرح از اصلی ترین موضوعات مدنظر کمیته است.

۲-۵- استراتژی خروج از سرمایه‌گذاری

یکی از وظایف کمیته تصمیم‌گیری در خصوص خروج و واگذاری سرمایه‌گذاری‌های خطرپذیر در گروه فولاد مبارکه است. خروج از سرمایه‌گذاری‌ها در دو حالت زیر قابل تعریف است:

۲-۵-۱- خروج موفقیت‌آمیز

در صورتی که برنامه‌ریزی‌های انجام شده و سرمایه‌گذاری صورت گرفته مطابق اهداف محقق گردد، شرکت پشتیبانی و توسعه فناوری و نوآوری فولاد مبارکه در چارچوب سیاست‌های حاکم، نسبت به خروج از سرمایه‌گذاری‌های صورت گرفته از راه‌های زیر اقدام خواهد نمود:

- فروش سهام به شرکت‌های دیگر با اولویت شرکت‌های گروه؛

- فروش سهام به بنیان‌گذاران اولیه و شرکای داخل شرکت سرمایه‌پذیر.

۲-۵-۲- خروج ناموفق

در صورت انحراف از بازدهی مورد انتظار شرکت پشتیبانی و توسعه فناوری و نوآوری فولاد مبارکه در چارچوب سیاست‌های حاکم، نسبت به نقد کردن دارایی‌های شرکت بر اساس مشارکت نامه اولیه اقدام می‌گردد.

۲-۴-۴- عدم وجود دعاوی علیه شرکت

یکی از موضوعات مهم در انتخاب تیم‌ها و شرکت‌ها عدم وجود دعاوی و یا هرگونه ادعایی در خصوص شرکت و حقوق مالکیت فکری و معنوی فناوری اصلی شرکت است.

۲-۴-۵- طرح کسب و کار مناسب جهت ارائه و توسعه شرکت

شرکت و یا هسته سرمایه‌پذیر باید راهی شفاف و قابل اجرا در خصوص نحوه جذب، هزینه و سوددهی کسب و کار در قالب یک طرح کسب و کار ارائه کند.

۲-۴-۶- ارزش‌گذاری کسب و کار یا فناوری

یکی از اصلی‌ترین مسائل در سرمایه‌گذاری خطرپذیر ارزش‌گذاری است. در موضوعات مورد بررسی، در بدو امر، ارزش‌گذاری داخلی توسط MSTID جهت تعیین ابعاد ارزشی طرح صورت می‌پذیرد. این ارزش‌گذاری متناسب با موضوع مورد بررسی می‌تواند شامل دارایی‌های مشهود و نامشهود باشد. لیکن در انتهای فرایند و پیش از عقد قرارداد، ارزش‌گذاری موضوع یا شرکت فناور به نهاد‌های معتبر و دارای مجوز ارزش‌گذاری از معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری و کانون کارشناسان رسمی دادگستری سپرده می‌شود.

در صورت انحراف از بازدهی مورد انتظار شرکت پشتیبانی و توسعه فناوری و نوآوری فولاد مبارکه در چارچوب سیاست‌های حاکم، نسبت به نقد کردن دارایی‌های شرکت بر اساس مشارکت نامه اولیه اقدام می‌گردد.

خانواده بزرگ شرکاء تجاری شرکت فولاد مبارکه

۱۰ هزار

تامین کننده داخلی
شریک تجاری شرکت فولاد مبارکه

۱۰۰۰

شرکت دانش بنیان
عضو خانواده فولاد مبارکه

۳۴۰۰ میلیارد

تومان قرارداد خرید از دانش بنیان
تا پایان آبان ماه سال ۱۴۰۱

افزایش ۲۰٪

قراردادهای خرید با دانش بنیان ها
تا پایان سال ۱۴۰۱

۵۳۰۰ میلیارد

تومان قرارداد خرید از دانش بنیان ها
در سال ۱۴۰۰

رونمایی از استراتژی
و سیاست‌های
نوآوری فولاد مبارکه

بومی سازی ۱۳۲۱
قطعه و صرفه جویی
۷۲۱ میلیارد تومان

تفاهم‌نامه

امضای تفاهم‌نامه همکاری
دوجانبه بین فولاد مبارکه
و شهرک علمی و تحقیقاتی اصفهان
برای افزایش روند خرید محصولات
دانش‌بنیان

۲۶ خرداد ۱۴۰۱

امضای تفاهم‌نامه همکاری با
معاونت علمی و فناوری ریاست
جمهوری با هدف ارائه محصولات
فناورانه و نوآورانه مبتنی بر هوش
مصنوعی و در جهت طرح کارخانه
هوشمند (smart factory)

۲۶ خرداد ۱۴۰۱

امضای تفاهم‌نامه همکاری با
بانک تجارت برای حمایت بهتر از
شرکت‌های دانش‌بنیان کشور

۱۲ تیر ۱۴۰۱

امضای تفاهم‌نامه همکاری با
دانشگاه صنعتی اصفهان
انجام پروژه‌های پژوهشی براساس
سند توسعه زیست‌بوم فناوری و
نوآوری فولاد مبارکه

۱۸ بهمن ۱۴۰۱

اشتغال‌آفرین
دانش‌بنیان
تولید سال ۱۴۰۱

فولاد مبارکه بزرگترین حامی شرکت‌های دانش‌بنیان کشور در سال ۱۴۰۱

فولاد مبارکه حرکت در مسیر استفاده حداکثری
از شرکت‌های دانش‌بنیان و اقدامات نوآورانه را برای
حفظ رقابت‌پذیری خود یک ضرورت می‌داند

مجموع
فولاد
مبارکه

عصر امید

۸ خرداد ۱۴۰۱

تشکیل کمیته سرمایه‌گذاری
خطرپذیر برای حمایت از
شرکت‌های دانش‌بنیان

۱۴۰۱ خرداد

کارنامه درخشان گروه فولاد مبارکه

در حوزه دانش‌بنیان و تحقق شعار سال ۱۴۰۱

مجموع
فولاد
مبارکه

روابط عمومی

msc.ir

@mobarakehsteel_co

۵ هزار میلیارد تومان

ثبت سفارش خرید
۵ هزار میلیارد تومانی
فولاد مبارکه از شرکت‌های
دانش‌بنیان در راستای
حمایت از آن‌ها

۴۰۰

جشنواره و نمایشگاه
ملی مسیر زاینده و گرد
هم آوردن ۴۰۰ شرکت
دانش‌بنیان از سراسر
کشور در اصفهان

۶ اسفند ۱۴۰۱

مرکز نوآوری

افتتاح مرکز نوآوری
فولاد مبارکه در دانشگاه
صنعتی اصفهان

۱۸ بهمن ۱۴۰۱

مشارکت در ایجاد مرکز نوآوری
در پارک علم و فناوری
دانشگاه آزاد اسلامی
واحد نجف‌آباد

۴ اسفند ۱۴۰۱